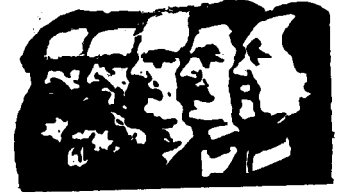

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΑΠΡΙΛΗΣ 2016 ΑΡ. ΦΥΛ. 514, € 1,50

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΠΟΥΤΙΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟ ΝΕΟ ΑΦΕΝΤΙΚΟ ΚΑΝΕΙ ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΔΥΝΑΜΗΣ ΡΕΣΙΤΑΛ ΞΕΝΟΔΟΥΛΕΙΑΣ ΑΠΟ ΣΥΣΣΩΜΟ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΦΩΝΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ Η ΟΑΚΚΕ

Η επίσκεψη του Πούτιν στην Ελλάδα αποκάλυψε τον ξενόδοξο χαρακτήρα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και σύσσωμου του πολιτικού καθεστώτος. Σε καμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα ο Πούτιν δεν είχε τέτοια πανηγυρική υποδοχή με τιμητική συνοδεία μαχητικών αεροσκαφών, με τόσο ενθουσιώδεις εκδηλώσεις φιλίας από κυβέρνηση και αντιπολίτευση, με τόσο εκκωφαντική σιωπή από διαμαρτυρίες, και πουθενά αλλού δεν επιβλήθηκαν τέτοια μέτρα καθολικής απαγόρευσης της κυκλοφορίας από όπου πέρασε.

Ήταν μόνο η ΟΑΚΚΕ που ύψωσε φωνή αντίστασης ενάντια στο νέο αφεντικό με την αφίσα της με τίτλο “Ο Πούτιν στην Ελλάδα που αργοπεθαίνει. Η ώρα της ύαινας”.

Μετά τις επαφές με την πολιτική η-

γεσία στην Αθήνα, ο Πούτιν πήγε στο Άγιο Όρος. Αυτή η επίσκεψη εμποδιζόταν για χρόνια από την αντίσταση του Οικουμενικού Πατριαρχείου στις ηγεμονικές βλέψεις του ρώσικου πατριαρχείου στο Άγιο Όρος το οποίο το θέλει η Ρωσία για να αποκτήσει πολιτική κυριαρχία σε όλες τις ορθόδοξες χώρες. Αυτή ήταν μία υποχώρηση του Βαρθολομαίου στην οποία έπαιξε οπωσδήποτε ρόλο η ρωσόδουλη πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης.

Ο Πούτιν εμφανίζεται σα σωτήρας της χρεωκοπημένης Ελλάδας για να πιέσει για την άρση των οικονομικών κυρώσεων της ΕΕ κατά της Ρωσίας με εργαλείο το ελληνικό βέτο

Γι' αυτούς που περίμεναν τον Πούτιν να ξιφουλκήσει κατά του Σόιμπλε, των δανειστών, του ΔΝΤ, των μνημονίων και όσων το καθεστώς έχει ανακηρύξει σε “εθνικό εχθρό” και να “βάλει πλάτες” στη χώρα για να τη σώσει από τα νύχια των “τοκογλύφων” κλπ, η απογοήτευση ήταν μεγάλη. Γιατί ο Πούτιν στάθηκε δίπλα στον Τσίπρα στην κοινή συνέντευξη τύπου για να δηλώσει απεριφραστα ότι “Ο Προθυπουργός έχει ανάγκη να παίρνει πολύ δύσκολα μέτρα και πολύ δύσκολες αποφάσεις και δεν περιμένουμε από την Ελλάδα να κάνει άθλους του Ηρακλή στις αυλές της ευρωπαϊκής γραφειοκρατίας” (<http://webtv.ert.gr/katigories/enimerosi/i-sinentefxi-tipou-a-tsipra-v-routin/>). Δηλαδή είπε ότι σωστά ο Τσίπρας υπογράφει τα μνημόνια γιατί αλλιώς, δεν θα μπορούσε το ελληνικό προφανώς αντιγραφειοκρατικό κράτος να αντιμετωπίσει την “ευρωπαϊκή γραφειοκρατία” και τελικά “να επηρεάσει τις αποφάσεις της ΕΕ” υπέρ της Ρωσίας, όπως θέλει ο Πούτιν και όπως είπε επίσης στην ίδια συνέντευξη, και κυρίως την απόφαση που έχει να πάρει η ΕΕ στις 31 Ιούλη για την παράταση ή όχι των κυρώσεων της κατά της Ρωσίας για την εισβολή της στην Ουκρανία.

Σε αυτά τα πλαίσια ο Πούτιν έφερε στη βαλίτσα του μαζί με την κουστωδιά των εννιά υπουργών που τον συνόδευαν και μια σειρά δηλητηριασμένα δώρα. Αυτά ήταν διάφορα “μνημόνια συνεργασίας”, από τα οποία ιδιαίτερη σημασία έχουν τα εξής: οι συμφωνίες που αφορούν τον αγροτοκτηνοτροφικό τομέα με μεικτές κοινές επιχειρήσεις και συμπράξεις που θα σπάσουν στην πράξη το ευρωπαϊκό εμπάργκο, και η συμφωνία μεταξύ των ΕΛΠΕ και της ρώσικης πετρελαϊκής εταιρείας Rosneft για την προμήθεια αργού πετρελαίου που θα αυξήσει την ήδη μεγάλη ενεργειακή εξάρτηση της χώρας, κατά 60% από το φυσικό αέριο, και κατά 15% από το πετρέλαιο όπως δήλωσε ο ίδιος ο Πούτιν.

Ο Πούτιν στην Ελλάδα που αργοπεθαίνει Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΥΑΙΝΑΣ

ΠΟΤΕ ένας διαμελιστής και άρπαγας κρατών (Ουκρανία - Γεωργία),
ΠΟΤΕ ένας μαζικός σφαγέας αμάχων (Τσετσενία) και προσάτης σφαγέων (Άσαντ),
ΠΟΤΕ ένας αρχηγός μαφιόζικου κράτους εκτελεστής των πολιτικών του αντιπάλων
Δεν μπορεί να είναι φίλος οποιουδήποτε λαού παρά μόνο δυνάστης του

Η σημερινή ιμπεριαλιστική και φασιστική Ρωσία του Πούτιν δεν είναι μια συνθησπιμένη ύαινα που απλά καταβροχθίζει ένα θήραμα που προηγούμενα κάποια άλλα ιμπεριαλιστικά θηρία έχουν τραυματίσει. Είναι μια ύαινα που έχει παίξει τον πιο καθοριστικό ρόλο στη δημιουργία της βαθειάς πλήξης που βασανιστικά σκοτώνει τη χώρα και το λαό μας.

Είναι οι άνθρωποι της Ρωσίας μέσα στην Ελλάδα που σαν πρωθυπουργοί και σαν ηγετικά κομματικά στελέχη δούλεψαν εντατικά τις τελευταίες δεκαετίες για την αποβιομηχάνιση και τη γενική παραγωγική αποσπένδυση της χώρας κυρίως με οικολογικά και δήθεν αντικαπιταλιστικά προσχήματα. Είναι αυτό το σαμποτάζ που οδήγησε τη χώρα μας στη χρεωκοπία και το οποίο, επειδή συνεχίστηκε με ακόμα μεγαλύτερη ένταση μέσα στη χρεωκοπία, προκάλεσε μόνο στην Ελλάδα και όχι στις άλλες χώρες του ευρωπαϊκού Νότου τα αλληπάλληλα όλο και πιο μαρτυρικά για το λαό μνημόνια.

Δεν είναι τυχαίο ότι το μεγαλύτερο σαμποτάζ στην βιομηχανική παραγωγή και γενικά στις επενδύσεις το κάνουν τα πιο ρωσόφιλα κόμματα, ο ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ, ενώ και η ίδια η Ρωσία φρόντισε

μέσα στην κρίση να κρατήσει πολύ ψηλότερες τις τιμές του φυσικού αερίου στην Ελλάδα (κατά 35%) σε σχέση με τις άλλες χώρες, βοηθώντας έτσι στην συντριβή της βαριάς βιομηχανίας. Ούτε είναι τυχαίο ότι οι πιο κερδοσύνες χώρες από την ελληνική καταστροφή δεν είναι οι ευρωπαϊκές πιστώτριες, όπως λένε οι ρωσόφιλοι, αλλά οι σύμμαχοι Ρωσία και Κίνα που αγοράζουν τζάμπα τα καλύτερα κομμάτια της χώρας, όπως λιμάνια (ΚΟΣΚΟ), εργοστάσια, (Δωδώνη, ΣΕΚΑΠ), τον κρατικό τζόγο (ΟΠΑΠ), τις τράπεζες (Νέας στην Πειραιώς), ποδοσφαιρικές ομάδες και ακριβά τουριστικά ακίνητα (Σαββίδη) ακόμα και νησιά στα οποία ορίζουν χωρικά ύδατα με κυβερνητική έγκριση (ο Ριμολόβλεφ στο Σκορπιά). Τέλος δεν είναι τυχαίο ότι οι ολιγάρχες που κυρίως πλούτισαν τις τελευταίες δεκαετίες λόγω πολιτικής εύνοιας και βγήκαν ενισχυμένοι από την κρίση (όπως οι Μπόμπολας, Κόκοαλης, Κοπελούζος, Γερμανός κ), είναι δεμένοι με τα ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ ή και με την ίδια τη Ρωσία.

Η αποικιακή λεηλασία μιας χώρας μπορεί να πραγματοποιηθεί πολιτικά μόνο μέσα από ένα φασιστικό καθεστώς. Ο Πούτιν παριστάνει τον αντιφασίστα αλλά το προπαγανδιστικό του εργαλείο, η «Ρωσία Σήμερα», και ο αρχφασίστας

«θεωρητικός» του ο Ντούγκιν υποστηρίζουν σταθερά τη ναζιστική Χρ. Αυγή, που με τη σειρά της δίνει στον Πούτιν την πιο ξεδιάντροπη υποστήριξη. Επίσης δεν είναι τυχαίο οι στενοί δεσμοί του ΥΠΕΕ Κοτζιά με τον Ντούγκιν, καθώς και η πολιτική-δικαστική βοήθεια που δίνει ο ΣΥΡΙΖΑ στους φονιάδες της ΧΑ. Όμως το πιο ανησυχητικό είναι η γοργή ποτινισποίηση της πολιτικής ζωής της χώρας μας από τους ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, με την εκστρατεία τους για τον έλεγχο της δικαστικής εξουσίας και των καναλιών (χαρακτηριστικός ο οικονομικός στραγγαλισμός του αντιπολιτευτικού ΜΕΓΚΑ) και με τις μεγάλες εκκαθαρίσεις στο στρατό μέσω των κρίσεων. Γι αυτό ο Τσίπρας θέλει στο υπ. Άμυνας τον ακροδεξιό Καμμένο.

Αν δεν αντισταθούμε στην ύαινα μας περιμένει ακόμα μεγαλύτερη πείνα, ανοιχτή πολιτική δικτατορία και αργότερα πόλεμος. Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι ότι και οι θεωρούμενες ως φιλοευρωπαϊκές σημερινές ηγεσίες της ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποταμιού και της Ένωσης Κεντρώων είναι στην πραγματικότητα φιλοπουτινικές, γι αυτό ποτέ δεν έχουν καταγγείλει την ρώσικη επιθετικότητα.

ΟΑΚΚΕ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

τηλ 2105232553 Χαλκοκονδύλη 35

συνέχεια στη σελ. 7

Πρωτομαγιά και Πάσχα 1932 και η στάση του πραγματικού ΚΚΕ

(Δημοσιεύτηκε στις 7/5/16 στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ -www.oakke.gr)

Η μετατροπή της ημέρας του παγκόσμιου προλεταριάτου σε κλωτσοσκούφι από τις αντεργατικές, σοσιαλφασιστικές και ρεφορμιστικές ηγεσίες, από το 1975 και μετά με αφορμή ότι συνέπιπτε με το ορθόδοξο Πάσχα, έρχεται εκτός των άλλων σε αντίθεση και με τις παραδόσεις του ελληνικού εργατικού κινήματος και του ανθού του, του παλιού επαναστατικού ΚΚΕ.

Το Πάσχα, το 1932, έπεφτε και πάλι - όπως και φέτος - ανήμερα την Πρωτομαγιά. Οι διεθνιστές κομμουνιστές λοιπόν αποφάσισαν να πραγματοποιήσουν κανονικά τον εορτασμό της παγκόσμιας ημέρας της εργατικής τάξης, αυτού του συμβόλου ενότητας των εργατών όλου του πλανήτη ενάντια στην εξουσία του κεφάλαιου και στην κοινωνία της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Τις εκδηλώσεις, το απόγευμα της Κυριακής του Πάσχα, οργάνωναν από κοινού το ΚΚΕ και η συνδικαλιστική συνομοσπονδία των ταξικών εργατών, Ενωτική ΓΣΕΕ (είχε ιδρυθεί μετά το ξοπέταγμα των κομμουνιστών συνδικαλιστών από τη ΓΣΕΕ με παρέμβαση του κράτους και της ασφάλειας, στα τέλη της δεκαετίας του '20).

Οι σοσιαλδημοκράτες οργάνωναν διασπαστικές εκδηλώσεις σε κλειστό χώρο ανήμερα την Κυριακή του Πάσχα υπό τη σημαία του Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας (ΣΚΕ). Ως συνδικαλιστές όμως, μαζί με τους καθεστωτικούς συνδικαλιστές του Βενιζέλου και της μοναρχικής Δεξιάς, καλούσαν υπό τη σημαία της ΓΣΕΕ σε "μεταφερόμενη" Πρωτομαγιά - κλωτσοσκούφι την Κυριακή του Θωμά, όπως κάνουν σήμερα οι κνιτοσυριζαίοι σοσιαλφασιστές και οι πασοκνεοδημοκράτες κολαούζοι τους! Οι κνίτες του ψευτοΚΚΕ και του ΠΑΜΕ κάνουν μάλιστα μαζί με την επίσημη Πρωτομαγιά - κλωτσοσκούφι στις 8 ή στις 10 ή ακόμα και στις 11 του Μάη και μια τελετή κατάθεσης στεφανιού με μια μικρή αντιπροσωπεία στην Καισαριανή, ώστε να έχουν και μια "μαρξιστική" πεισινή.

Οι δε τροτσκιστές (κυρίως οι αρκετά δυνατοί τότε σοσιαλφασιστές αρχαιομαρξιστές) χαλούσαν με ξύλο, φαλτσέτες και γκλομπς όλες τις προπαρασκευαστικές εκδηλώσεις του ΚΚΕ εν όψει της Πρωτομαγιάς, ενώ ανήμερα ήταν εξαφανισμένοι από την Αθήνα και όλες τις μεγάλες εργατοπόλεις!

Η απόφασή του ΚΚΕ για γιορτασμό της Πρωτομαγιάς το απόγευμα της 1ης του Μάη εξόργισε την αστική τάξη και την τότε κυρίαρχη κυβερνητική της φράξια, εκείνη του Ελευθέριου Βενιζέλου. Ο τελευταίος ξαπόλυσε όλο τον κατασταλτικό μηχανισμό του αντικομμουνιστικού του κράτους και προχώρησε σε ένα φασιστικό όργιο με συλλήψεις, τραμπουκισμούς, παραπομπές ταξικών εργατών και κομμουνιστών στη δικαιοσύνη με το Ιδιώνυμο προκειμένου να αποφευχθεί ο "ιερόσυλος" διεθνιστικός, ταξικός εορτασμός. Εκκλησία, αστυνομία - χωροφυλακή και παρακρατικοί χαφιέδες ενώθηκαν σε ιερή συμμαχία για να αποφευχθεί να ακουστεί η επαναστατική φωνή του

συνειδητού προλεταριάτου.

Διαβάζουμε στον "Νέο Ριζοσπάστη" (όργανο της Κ. Ε. του αληθινού ΚΚΕ) της 3ης του Μάη 1932:

"Η εργαζόμενη Ελλάδα αισθάνθηκε όσο καμιά άλλη φορά την έκταση του φασιστικού βούρδουλα. Οι προληπτικές συλλήψεις που διενεργήθηκαν με το σκοπό να καταπνιγούν οι διαδηλώσεις της Κόκκινης Πρωτομαγιάς σ' όλες τις γωνιές της Ελλάδος ξεπέρασαν τις 500. Τα εργατικά συνδικάτα κατελήφθησαν από την αστυνομία. Ο "Ριζοσπάστης" δέχθηκε λυσσαλέα τα χτυπήματα της λευκής τρομοκρατίας. Ολόκληρη το συνταχτικό και εργατικό προσωπικό του λεηλατήθηκαν. Τα γραφεία του κλείστηκαν και λεηλατήθηκαν. Οι ένοπλες δυνάμεις της τάξης των εκμεταλλευτών είχαν σηκωθεί σ' έναν πραγματικό συναγεμώ. Αλλά αυτό δεν ήταν αρκετό. Επιστρατεύτηκαν κι όλες οι άλλες δυνάμεις του μεσαιωνισμού και τις αντίδρασης και οι πράχτορες του κεφαλαίου.

Εκκλησία, Τύπος και αστυνομία σε κοινό και ενιαίο μέτωπο εργάστηκαν με δραστηριότητα για την ευδωχή του "κοινού ιερού σκοπού". Την κατάπνιξη της φωνής διαμαρτυρίας της εργατικής τάξης. Τη συντριβή κάθε εκδήλωσης την ημέρα που οι προλεταριοί όλου του κόσμου και όλων των φυλών αφήνουν τη φάμπρικα, το καράβι, το σιδηρόδρομο και ξεχύνονται ορμητικοί στους δρόμους για να διαδηλώσουν κάτω από την κόκκινη σημαία του Κομμουνιστικού Κόμματος, την αμετάκλητη απόφασή τους να αγωνιστούν κατά του πολέμου, για την υπεράσπιση της ΕΣΣΔ ενάντια στην επίθεση του κεφαλαίου. Για ψωμί, δουλειά και λευτεριά. Για τη λεύτερη σοβιετι-

κή Ελλάδα.

Λιγότερο ασήμαντη δεν ήταν η δράση των σοσιαλφασιστών και τροτσκιστών αρχηγών. Οι πρώτοι ανοιχτά διασπούσαν τις εργατικές δυνάμεις, ορίζοντας την Κυριακή του Θωμά ως Πρωτομαγιά. Οι δεύτεροι διαλύοντας με τα γκλομπς και τις φαλτσέτες, όπως η αστυνομία, τις προπαρασκευαστικές εργατικές συγκεντρώσεις και συνελεύσεις"

τη, τον πιάνανε και μέσα στην Ομόνοια τον αρχίζανε στο ξύλο. Το σ. Πισπρίγγο τον πιάσανε στην οδό Αθηνάς, έξω απ' τον ηλεκτρικό σταθμό κι άρχισαν να τον χτυπάν. Μια συντροφισσα άρχισε να διαμαρτύρεται και επετέθη να τον απελευθερώσει. Εντωμεταξύ, συγκεντρώθηκαν περί τους 50 εργάτες, που άρχισαν να αποδοκιμάζουν με τις φωνές: "Αίσχος! Κάτω η τρομοκρατία! Κάτω ο φασισμός!". Στο μεταξύ επετέθησαν με γκλομπ, αστυφύλακες και χαφιέδες και συνέλαβαν περί τους 10 εργάτες, τους οποίους χτυπώντας τους μετέφεραν στο Αθήναιο, που το είχαν μετατρέψει σε προσωρινό κρατητήριο".

Τις προηγούμενες ημέρες μάλιστα ο Νέος Ριζοσπάστης (σ.σ. είχε λάβει για κάποιο διάστημα αυτό το όνομα επειδή το αστικό κράτος είχε απαγορεύσει την έκδοση του Ριζοσπάστη) διαφήμιζε την έκδοση πανηγυρικού εξασέλιδου φύλλου ανήμερα την Πρωτομαγιά, η οποία μεταξύ άλλων θα φιλοξενούσε, όπως σημειώνει, "αντιθρησκευτικές", δηλαδή αθεϊστικές επιφυλλίδες για το ρόλο της εκκλησίας. Αντίθετα, οι "εθνικοκομμουνιστές" - αντικομμουνιστές του Περισσού τα τελευταία χρόνια έχουν μαράνει το λαό κάθε Πάσχα με γελοία λογοπαίγνια για "ανάσταση λαών"! Προφανώς για να βρίσκονται σε σύμπνοια με τον χριστιανικό ορθοδοξοφασιστικό δήθεν "αντικαπιταλισμό" των αφεντικών τους στην αντικομμουνιστική, φασιστική Μόσχα!

Και παρακάτω: "Για να δικαιολογήσουν τις προληπτικές αυτές συλλήψεις, η αστυνομία και η κυβέρνηση χρησιμοποίησαν το συκοφαντικό επιχειρήμα ότι οι κομμουνιστές το βράδυ της Παρασκευής (σ.σ. Μεγάλη Παρασκευή) θα κάνανε ταραχές κατά την περιφορά του Επιταφίου στις εκκλησίες. Με την ψεύτικη αυτή διάδοση, απ' ενός μεν επεδίωκαν να δικαιολογήσουν τις συλλήψεις και απ' ετέρου, εκμεταλλευόμενοι τις θρησκευτικές προλήψεις των καθυστερημένων εργατών, να τους στρέψουν εναντίον του Κομμουνιστικού Κόμματος και των διαδηλώσεων της Πρωτομαγιάς".

"Χθες (σ.σ. Κυριακή του Πάσχα) η πόλη εστρατοκρατείτο. Πάρθηκαν εξαιρετικά τρομοκρατικά μέτρα. Όλη η δύναμη των αστυφυλάκων και της χωροφυλακής βρισκόταν σε επιφυλακή. Οι επικεφαλής τους δε φρόντισαν να τους φανατίσουν εναντίον των εργατών, λέγοντάς τους ότι αιτία που 'ναι επιφυλακή και δεν κάνουν κι αυτοί Πάσχα είναι οι κομμουνιστές που θέλουν να "διαταράξουν την τάξη". Περίπολοι αστυφυλάκων και χωροφυλάκων είχαν πλημμυρίσει την Ομόνοια και τα γύρω στενά. Αστυφύλακες με μοτοσικλέτες γυρίζαν σ' όλες τις συνοικίες. Σμήνη δε χαφιέδων, εκ των οποίων πολλοί ντυμένοι με εργατικά (σ.σ. εννοεί ρούχα), γυρνούσαν στην Ομόνοια και σ' άλλα μέρη της πόλης. Από τις 4, πολλοί εργάτες πηγαίναν στην Ομόνοια για να πάρουν μέρος στη διαδήλωση. Οι χαφιέδες όμως, μόλις βλέπανε κανένα γνωστό τους συνειδητό εργά-

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματα ή τις επιταγές τους στη δ/νση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις μπορείτε να χρησιμοποιείτε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνη με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

Η ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ
[http:// www.oakke.gr](http://www.oakke.gr), e-mail: info@oakke.gr

Πρωτομαγιά 2016

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΕΣ

Παρατεταμένος αγώνας για να ξανασηκωθεί όρθια η εργατική τάξη στη χώρα μας και σε όλο τον κόσμο

Μόνο αν μια προδοσία πάει εντελώς στην άκρη της τα θύματά της θα την κατανοήσουν και θα εξεγερθούν ενάντια στους προδότες.

Αυτή η στιγμή δεν έχει έρθει ακόμα ούτε για την ελληνική, ούτε για την παγκόσμια εργατική τάξη. Δηλαδή ούτε στη χώρα μας ούτε γενικά στον κόσμο έχει γίνει ακόμα κατανοητό στη μεγάλη μάζα των εργατών ότι οι ηγέτες τους, ιδιαίτερα αυτοί που εμφανίζονται σαν οι πιο φανατικοί υπερασπιστές τους, δηλαδή σαν κομμουνιστές, είναι στη συντριπτική πλειοψηφία τους οι χειρότεροι εχθροί τους. Όμως τα βήματα προς την αποκάλυψη επιταχύνονται όσο οι ψεύτικοι εκπρόσωποι των εργατών και ιδιαίτερα οι ψεύτικοι κομμουνιστές βαδίζουν στο δρόμο της φασιστικής δικτατορίας και του πολέμου ενάντια στην ίδια την ύπαρξη της εργατικής τάξης και για το καλό των χειρότερων διεθνών εκμεταλλευτών της. Επίσης επιταχύνονται όσο επιμένουν να ξεσκεπάζουν τους απατεώνες τα νέα έστω πολύ μειωρητικά πραγματικά εργατικά και κομμουνιστικά κόμματα.

Όχι στις πρωτομαγίες κλωτσοσκύφι

Έτσι εργατικές πρωτομαγίες σαν αυτή της Κυριακής 8 του Μάη στη χώρα μας χρησιμεύουν σαν βήματα προς την αποκάλυψη των προδοτών. Και τούτο γιατί σε αυτές έχει ταιριάζει πολύ το περιεχόμενο της προδοσίας με τη μορφή της. Η προδοσία έχει εδώ ανοιχτή μορφή γιατί μια πρωτομαγιά είναι εργατική μόνο αν γιορτάζεται την 1η του Μάη. Γιατί την πρώτη Μάη είναι η παγκόσμια γιορτή της εργατικής τάξης, επειδή η εργατική τάξη είναι μια παγκόσμια τάξη, μια τάξη που δεν έχει ξεχωριστά συμφέροντα σε κάθε εθνικό ή κρατικό τμήμα της αντίθετα με την αστική τάξη και γενικά με κάθε άλλη τάξη. Η εργατική πρωτομαγιά δεν είναι ένα κλωτσοσκύφι, δεν είναι γενέθλια ενός μωρού για να μεταφέρεται σε κάποια άλλη μέρα όπως βολεύει τους γονείς του.

Όμως εδώ στη χώρα μας τα ψευτοεργατικά συνδικάτα και οι ψευτοκομμουνιστές και σοσιαλδημοκράτες ηγέτες τους έχουν μετατρέψει κιόλας από το 1975 (όπου η πρωτομαγιά έπεφτε τη μεγάλη Παρασκευή), τις εργατικές πρωτομαγίες σε κλωτσοσκύφια μεταφέροντας τις σε άλλες μέρες έτσι ώστε να χάσουν το διεθνή χαρακτήρα τους. Μάλιστα κάνουν την αντιδιεθνιστική αυτή όπότε και αντεργατική μετατόπιση στο όνομα μιας θρησκευτικής γιορτής όπως είναι το Πάσχα. Κι όμως το αληθινό ΚΚΕ είχε δώσει μάχες με αίμα και συλλήψεις για να γιορτάζεται η πρωτομαγιά ακόμα και ανήμερα την Κυριακή του Πάσχα την ώρα που οι πρόγονοι του ψευτοΚΚΕ οι τροτσκιστές μαζί με τους σοσιαλδημοκράτες τη σαμπόταραν ή την ανέβαλαν για μια επόμενη Κυριακή

(Δες πρωτομαγιά του 1932 (<http://www.oakke.gr/2013-02-16-19-35-51/item/666->). Μάλιστα στις σημερινές συνθήκες αυτή η αναβολή που γίνεται πλέον από τους εργατοπατέρες για οποιαδήποτε μέρα πασχαλινής αργίας και όχι μόνο την Κυριακή του Πάσχα, είναι απόδοση απόλυτης πρωτοκαθεδρίας στη συγκεκριμένη ορθόδοξη χριστιανική θρησκεία επειδή ο ανώτερος “διεθνισμός” στον οποίο υπακούουν οι προδότες είναι η υποτέλειά τους στο ρώσικο νεοτσαρικό κράτος και στην κρατική του θρησκεία.

Οι προδότες με το πιο σπάνιο πάθος

Στην πραγματικότητα προς αυτό το κράτος κοιτάνε όλοι οι προδότες της εργατικής τάξης στον κόσμο και σε αυτό αναζητούν την καθοδήγησή τους. Το σημερινό ρώσικο κράτος είναι η Μέκκα τους καθώς έχει προκύψει από την πραξικοπηματική ανατροπή από τα μέσα της πρώτης εργατικής εξουσίας στον κόσμο και τη μετατροπή της σε κρατική εξουσία του πιο αποκτηνωμένου ιμπεριαλισμού, του ρώσικου ιμπεριαλισμού χιτλερικού τύπου.

Αυτόν τον κτηνώδη ιμπεριαλισμό υπηρετούν με το πιο σπάνιο πάθος οι έλληνες προδότες της εργατικής τάξης, γιατί κανένας άλλος όσο αυτοί δεν του έδειξαν τέτοια σιχαμερή δουλικότητα ώστε να το βοηθήσουν να διαλύσει με πραξικοπηματική βία και με τρομερούς διωγμούς το κομμουνιστικό κόμμα της ίδιας της χώρας τους, και μετά να φυλακίσει και να δολοφονήσει (1973) τον ηγέτη του Ν. Ζαχαριάδη, έναν από τους πιο διορατικούς στον κόσμο και πιο τολμηρούς μαρξιστές-λενινιστές, εχθρούς των μεγαλωρώσων πραξικοπηματιών, και τελικά να κατασκευάσει ένα ομοίωμα του με το ίδιο όνομα, που το αποκαλούμε γι αυτό το λόγο ψευτοΚΚΕ.

Να λοιπόν γιατί με επικεφαλής τους δολοφόνους του αληθινού ΚΚΕ ένας στρατός από παλιούς και νέους, μικρούς και μεγάλους εχθρούς της εργατικής τάξης που υψώνουν τα σύμβολά της καθώς και τα σύμβολα κάθε κοινωνικής προόδου ξεκινάει να ποδοπατήσει, να διαστρεβλώσει και να αντιστρέψει το νόημα κάθε εργατικής πρωτομαγιάς.

Αυτοί είναι τα τελευταία χρόνια και αυτοί θα είναι και στις φετινές 8 του Μάη στους δρόμους για να πραγματοποιήσουν την εγκληματική τους πλασματική προσομοίωση πρωτομαγιάτικου εργατικού κινήματος και πρωτομαγιάτικης απεργίας κάνοντας και λέγοντας το αντίθετο από εκείνο που ένα πραγματικό ταξικό εργατικό κίνημα θα έλεγε και θα έκανε.

Έτσι αντί να μιλήσουν για το πρωτο-

φανές έγκλημα ότι μέσα στα τελευταία 6 χρόνια η ήδη αριθμητικά αδύναμη βιομηχανική εργατική τάξη μειώθηκε σχεδόν κατά 40% επειδή συρρικνώθηκαν οι παραγωγικές δυνάμεις που αυτή κινεί, και αντί να αποκαλύψουν στο λαό ότι αυτή είναι η βασική αιτία της ατέλειωτης ανεργίας οπότε και της τεράστιας πτώσης των μισθών και ότι αυτή είναι η αιτία για τη διαρκή αύξηση του χρέους και για τα αλλεπάλληλα μνημόνια, και αντί να καλέσουν σε αγώνες την εργατική τάξη ενάντια σε αυτούς που με συνειδητό σαμποτάζ προκαλούν αυτήν την ασύλληπτη καταστροφή, ρίχνουν τα πολιτικά πυρά τους στους δανειστές και τα πρακτικά πυρά τους στο παραγωγικό κεφάλαιο. Με το πρώτο έρχουν στόχο να δυναμώσουν το αντιευρωπαϊκό μένος οπότε και τη ρωσοφιλία στη χώρα, ενώ με το δεύτερο να καταστρέψουν τις παραγωγικές δυνάμεις που έχουν επιζήσει αυτής της λαίλαπας με στόχο να τις αχρηστεύσουν όχι μόνο στη βιομηχανία, αλλά και στον τουρισμό και στην αγροτική παραγωγή και στην έρευνα και παντού. Και αυτά όλα για να θριαμβεύει ένα και μόνο είδος κεφάλαιου που ποτέ δεν το ενοχλούν, εκείνο των ρώσων και κινέζων καπιταλιστών νεοαποικιοκρατών καθώς και των ντόπιων φίλων τους κρατικο-ολιγαρχών.

Αλλά πως θα ήταν ποτέ δυνατό να καλέσουν αυτοί σε πάλη το λαό ενάντια στο παραγωγικό σαμποτάζ αφού αυτοί οι ίδιοι είναι οι πρωταθλητές του σαμποτάζ όχι μόνο στα 6 χρόνια της χρεωκοπίας αλλά εδώ και 40 χρόνια, μόλις άρχισαν να αποκτούν πολιτική εξουσία κάτω από την κάλυψη του πράκτορα της καπιταλιστικής ΕΣΣΔ πρωθυπουργού Α. Παπανδρέου; Υπάρχει βιομηχανική επιχείρηση που δεν κοίταξαν να την κλείσουν και μεγάλη παραγωγική επένδυση κρατική ή ιδιωτική που δεν προσπάθησαν να τη ματαιώσουν μαζί με σαμποταριστές πρωθυπουργούς προκαλώντας τελικά τη χρεωκοπία της χώρας στα 2009 ;

Πως αποδιοργάνωσαν την εργατική τάξη και πρόδωσαν τα αιτήματά της

Άλλωστε ποια εργατική τάξη να καλέσουν σε μάχη αφού το πρώτο που προσπάθησαν και σε μεγάλο βαθμό πέτυχαν μετά τη μεγάλη δημοκρατική εξέγερση του Πολυτεχνείου (που τόσο λυσασμένα υπονόμισαν και μετά σφετερίστηκαν), ήταν να διαλύσουν τα εργοστασιακά και γενικά τα επιχειρησιακά σωματεία και να στήσουν στη θέση τους τα περίφημα δικά τους κλαδικά; Αποδείχτηκε ότι τα κλαδικά ήταν τα καταλληλότερα ώστε να κυριαρχούν με βία και νοθεία σε κάθε κλάδο και σε κάθε επιχείρηση οι δικές τους κομματικές συνδικαλιστικές συμμορίες που εί-

χαν δύο ειδικότητες: α) να κλείνουν τα εργοστάσια και εργοτάξια ιδιαίτερα όποτε δεν κατόρθωναν να παίξουν εκεί ρόλο προσωπάρχη β) να ελέγχουν κάθε σκίρτημα ανεξάρτητης οργάνωσης και ταξικής πάλης. Ή μήπως δεν φρόντισε η υπόλοιπη αστική τάξη να μην υπάρχει αυτή η ταξική οργάνωση και πάλη μέσα σε κάθε χώρο δουλειάς βοηθώντας αρχικά τους κνίτες να πνίξουν τα επιχειρησιακά σωματεία, ενώ αργότερα συνέργησε στο να μεταθέσουν οι κυβερνήσεις την οικονομική πάλη της εργατικής τάξης στα κλαδικά συνδικάτα και τελικά στην κρατική διαιτησία, δηλαδή στο ίδιο το κράτος μέσω των λεγόμενων “συλλογικών” διαπραγματεύσεων ; Σε αυτή τη διάλυση του ταξικού συνδικαλισμού στους χώρους δουλειάς οφείλεται το γεγονός ότι τόσο εύκολα καταργήθηκε από το κράτος και την εργοδοσία κάθε τι από αυτό που η ψευτοαριστερά ονόμασε εργατικές κατακτήσεις ενώ ήταν κυρίως κρατικές και κρατικο-συνδικαλιστικές παροχές σαν αντάλλαγμα για τον ευνουχισμό και την πρακτική διάλυση της τάξης στους χώρους δουλειάς.

Απόδειξη για το ότι οι ψευτοκομμουνιστές και οι άλλοι επίσημοι “φιλεργάτες” συνδικαλιστές, αριστεροί και μη, δεν δίνανε ποτέ δεκάρα για τους καθαιρούμενους εργαζόμενους, αυτούς του ιδιωτικού τομέα, είναι ότι τους αφήσανε εντελώς ανοχύρωτους τα χρόνια της χρεωκοπίας να λιώνουν κυριολεκτικά με όλο και πιο φριχτά μεροκάματα και ατέλειωτες ώρες δουλειάς στα μεγάλα και, κυρίως, στα μικρά εργασιακά κότερα (που δεν τους ενοχλούν από πολιτική και οικονομική άποψη) χωρίς ποτέ να δώσουν οποιαδήποτε συγκεκριμένη πάλη ενάντια σε αυτά, έστω πιέζοντας στοιχειωδώς τις επιθεωρήσεις εργασίας και βεβαίως χωρίς να κάνουν ουσιαστικό πρακτικό κίνημα έστω και για μια μικρή επιδότηση όλων των ανέργων.

Έτσι στην πραγματικότητα όχι μόνο οι πρωτομαγίες τους αλλά και τα υποτιθέμενα ταξικά κινήματα τους ενάντια στους δανειστές της ΕΕ δεν ήταν ποτέ κινήματα όπου συμμετέχουν μαζί εργαγότες και εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα, ούτε ήταν κινήματα ανέργων αλλά κινήματα τμημάτων της κρατικής υπαλληλίας και κυρίως κινήματα των κομματικών στρατών των ταξικών προδοτών που ζητάνε νομή της συνολικής εργατικής υπεραξίας καθώς και νομή των δανειακών και αγύριστων που επίσης έχουν αποσπαστεί από την υπεραξία προλεταριάτων άλλων χωρών μέσω του κρατικού δανεισμού.

Οι πρωτομαγίες τους και όλα τους τα “κινήματα” στην υπηρεσία των κυβερνητικών διαπραγματεύσεων

συνέχεια στη σελ. 10

Δυναμώνουν τα βασανιστήρια του λαού για τη διάσπαση της Ευρώπης και για την παράδοση της χώρας στα νέα αφεντικά

Η συμφωνία με τους δανειστές της 24 του Μάη, ιδιαίτερα η διεθνής πολιτική αντιπαράθεση που προηγήθηκε από αυτήν επιβεβαίωσε την εκτίμηση της ΟΑΚΚΕ στο κύριο άρθρο της Νέας Ανατολής του Απριλίου ότι όλα τα βασανιστήρια τα οποία επιβάλλει η συμμορία Τσίπρα στον ελληνικό λαό σε αυτήν την περίοδο έχουν έναν κύριο στόχο: να διασπάσουν την ΕΕ.

Μέχρι πριν ένα μήνα που γράφαμε το άρθρο εκείνο της ΝΑ η βασική γραμμή της ευρωπαϊκής διάσπασης είχε από τη μία πλευρά το φιλορώσικο μέτωπο, ή αλλιώς το “φιλελληνικό” μέτωπο όπως το αποκαλούν εδώ, δηλαδή το μέτωπο της Γαλλίας και της Ιταλίας, της Κομισιόν και της ΕΚΤ και από την άλλη πλευρά είχε την πλειοψηφία των κυβερνήσεων της Ευρωζώνης που έχουν επικεφαλής τους την “ανθελληνική Γερμανία”, με την οποία συμπαρατασσόταν χοντρικά ως χθες και το ΔΝΤ. Στη διάρκεια των λεγόμενων διαπραγματεύσεων η συμμαχία Βερολίνου έσπασε καθώς το ΔΝΤ πέρασε με το φιλορώσικο μέτωπο απαιτώντας από τη Γερμανία να υπογράψει από τώρα μείωση του ελληνικού χρέους και όχι το 2018 όπως θα ήθελε η Γερμανία του Σόιμπλε. Αυτό το σπάσιμο της συμμαχίας Σόιμπλε - ΔΝΤ και η μετατροπή του δεύτερου σχεδόν στο αντίθετό του, είχε σαν αποτέλεσμα ο Σόιμπλε, που δεν είναι απλός υπουργός οικονομικών της Γερμανίας, αλλά ο ουσιαστικός πολιτικός ηγέτης του CDU μετά την αποδυνάμωση της Μέρκελ, και κυρίως ο αρχηγός της γραμμής της αντίστασης στην πουτινική πολιτική, να βρεθεί για πρώτη φορά σε εξαιρετικά δύσκολη θέση διεθνώς και, κυρίως, μέσα στη Γερμανία. Και τούτο γιατί αναγκάστηκε να υπογράψει από τώρα την ανάγκη ελάφρυνσης, που σημαίνει στην πραγματικότητα μείωσης του ελληνικού χρέους μετά το 2018 αν και κράτησε την έσχατη γραμμή άμυνας να μην υπογράψει από τώρα συγκεκριμένα μέτρα για την ελάφρυνση του χρέους όπως απαιτούσε το ΔΝΤ πριν το Ευρωγκρουπ της 24 του Μάη. Το μόνο ποσοτικό στοιχείο που υπέγραψε ήταν ότι η χρονιάτικη εξυπηρέτησή του δανείου δεν θα πρέπει να ξεπερνάει μακροπρόθεσμα το 20% του ΑΕΠ, πράγμα που όμως είναι αυτονόητο για κάθε οικονομία.

Μετά από αυτήν την υπογραφή ο Σόιμπλε δέχθηκε πάντως κάποιες πρώτες επιθέσεις μέσα από το κόμμα του (δες <https://next.ft.com/content/55c27fdc-2281-11e6-9d4d-c11776a5124d>) που θα δυναμώσουν αφού το ΔΝΤ δήλωσε αμέσως μετά τη συμφωνία ότι αν η Γερμανία δεν υποχωρήσει παραπάνω στο ζήτημα του χρέους, δηλαδή αν δεν προσδιορίσει από τώρα τα μέτρα ελάφρυνσης το ΔΝΤ δεν θα συμμετάσχει στη συμφωνία. Όμως χωρίς τη συμμετοχή του ΔΝΤ σε οποιαδήποτε συμφωνία της ΕΖ με την Ελλάδα τα κυβερνητικά κόμματα CDU και CSU δεν θα αναγνωρίσουν την συμφωνία, οπότε ο Σόιμπλε είτε θα παραιτηθεί, είτε θα προχωρήσει κόντρα στο κόμμα του πράγμα που θα σημαίνει έναν θρίαμβο της ρώσικης διπλωματίας πριν από τις

πολύ κρίσιμες για την Γερμανία και όλη την Ευρώπη γερμανικές προεδρικές εκλογές του 2017.

Θα ρωτήσει κανείς: μα τι σχέση έχουν με την ρώσικη διπλωματία τα προβλήματα του Σόιμπλε με το ελληνικό χρέος και γενικά με την πολύ δύσκολη και αμφίβολη συμφωνία που είναι ακόμα σε εξέλιξη με την Ελλάδα; Αυτό το καταλαβαίνουν πολύ καλά οι παλιότεροι αναγνώστες της Ν. Ανατολής που έχουν παρακολουθήσει εδώ και χρόνια πως οι ρωσόφιλες δυνάμεις μέσα στην Ευρωζώνη και έξω από αυτήν προσπαθούν να στρέψουν όσες χώρες και κυβερνήσεις μπορούν ενάντια στην Γερμανία γενικά και στην πιο συνεπή φιλοευρωπαϊκή γραμμή μέσα στη Γερμανία ειδικότερα.

Γιατί ο Τσίπρας πάντα καθυστερεί τις διαπραγματεύσεις αυξάνοντας το χρέος

Τώρα ειδικά με ένα ατόφια πουτινικό κόμμα στην εξουσία της βασανισμένης χώρας μας, τον βρώμικο ΣΥΡΙΖΑ, η πολιτική της διάσπασης της ΕΖ και της απομόνωσης των πιο φιλοευρωπαϊκών τάσεων της Γερμανίας έχει φτάσει στον κολοφώνα της. Μόνο αυτός ο “ιερός στόχος” εξηγεί γιατί η κυβέρνηση Τσίπρα καθυστερεί τόσους μήνες την διαπραγμάτευση με τρόπο που να έχει αυξήσει στο έπακρο το κρατικό έλλειμμα και έτσι να έχει αυξήσει και τον όγκο των μισθών στο λαό μέτρων πείνας που πρέπει να πάρει για να καλύψει αυτό το έλλειμμα. Θέλει την καθυστέρηση γιατί μόνο φουσκώνοντας τα μέτρα πείνας μπορεί να βγαίνει στην ΕΖ και σε όλο τον πλανήτη και να λέει: Αν ζητήσετε όλα τα μέτρα που θέλετε, όπως πχ τα προληπτικά θα πάω σε εκλογές και πιθανότατα σε χρεωκοπία τον Ιούλη όπου έχω μεγάλες δόσεις να πληρώσω στους δανειστές, καθώς το κόμμα μου δεν θα τα ψηφίσει. Αν πάω σε χρεωκοπία τώρα τι θα κάνετε ευρωπαίοι, ειδικά μπροστά στο βρετανικό δημοψήφισμα για το Brexit; Μόνο με την μεγάλη παράταση των δήθεν διαπραγματεύσεων με την ΕΖ μπόρεσε η διπλή αυτή απειλή στους δανειστές να γίνει πειστική, δηλαδή να συμπέσει η αιχμή της διαπραγμάτευσης με το Brexit αλλά και με την ανάγκη για αποπληρωμή των πελώριων δόσεων του Ιουλίου στους δανειστές.

Δηλαδή η παράταση των διαπραγματεύσεων δεν οφείλεται, όπως λένε οι ανόητοι καθώς και οι βαλτοί της ΝΔ και της υπόλοιπης δήθεν ευρωπαϊκής αντιπολίτευσης, στην απειρία, στην ανευθυνότητα και στις αριστερές ιδεοληψίες του Τσίπρα ή στο ότι θέλει να δείχνει στο λαό ότι τάχα διαπραγματεύεται σκληρά (αφού έτσι τον βάζει να

πληρώνει περισσότερα οπότε και να τον μισεί περισσότερο). Αντίθετα οφείλεται στο ότι κάνει πολύ καλά τη δουλειά του σαν πράκτορας της μεγαλύτερης διπλωματικής υπερδύναμης μαχαιρώνοντας παραγωγικά την Ελλάδα ώστε την κατάλληλη στιγμή να την εμφανίζει καταματωμένη μπροστά στους λαούς και να λέει στους δανειστές: “θα την αφαιμάξετε κι άλλο για να πεθάνει ή θα δείξετε ανθρωπισμό; Πέστε λοιπόν στο ΔΝΤ που θέλει να ψηφίσει από τώρα προληπτικά μέτρα να μην με πιέζει και να μην οδηγεί το λαό μου στην απελπισία. Επίσης πέστε στη Γερμανία να δεσμευτεί να μειώσει από τώρα το χρέος όπως θέλει το ΔΝΤ για να μου έρθουν επενδύσεις”.

Είναι μια από τις αιτίες της ανοιχτής πλέον σύγκρουσης ΔΝΤ και Γερμανίας-Σόιμπλε το γεγονός ότι ο Σόιμπλε απέρριψε την απαίτηση του ΔΝΤ να ψηφίσει η ελληνική κυβέρνηση από τώρα προληπτικά μέτρα ευθυγραμμιζόμενος με την τάχα φιλελληνική Κομισιόν του ρωσόφιλου Γιουνκέρ και τη Γαλλία και την Ιταλία, πράγμα που άφησε τη Λαγκάρντ του ΔΝΤ εκτεθειμένη μόνη της στην κατηγορία του Τσίπρα ότι αυτή είναι ο κύριος υπεύθυνος των αδιεξόδων της διαπραγμάτευσης αλλά και της πείνας του ελληνικού λαού και ότι θέλει τον κίνδυνο μιας ελληνικής χρεωκοπίας σαν απειλή για την ελληνική συμμόρφωση. Στην κατηγορία αυτή, που μάλιστα θεμελιώθηκε στην αισχρή παρακολούθηση από την Αθήνα των συνομιλιών μεταξύ των στελεχών του ΔΝΤ, απάντησε με ανοιχτό γράμμα της προς την ΕΖ η Λαγκάρντ όπου υπεράσπισε τον εαυτό της και το ΔΝΤ στην κατηγορία ότι είναι “οι κακοί” στα μέτρα λέγοντας ότι εκείνο που τους ενδιαφέρει πάνω απ όλα είναι η ελάφρυνση του χρέους. Στην πραγματικότητα ο Σόιμπλε εγκατέλειψε την Λαγκάρντ στα προληπτικά μέτρα- που γίνανε μετά ο ανώδυνος για μια κυβέρνηση που πάντα παραβιάζει τις συμφωνίες της “κόφτης”- γιατί είναι ο Σόιμπλε που θέλει να κερδίσει χρόνο ως το 2017 και για αυτό θέλει να αφήσει πίσω του ένα νέο πιθανό ελληνικό δράμα. Αντίθετα η Λαγκάρντ πιέζεται αφόρητα ιδιαίτερα από τις ΗΠΑ αλλά και τους BRICS να κόψει το ελληνικό χρέος δείχνοντας ότι δεν θυσιάζει τα λεφτά του ΔΝΤ για να τα δανείζει σε μια σχετικά πλούσια χώρα σαν την Ελλάδα που θεωρείται ότι δεν θα μπορέσει να τα ξεπληρώσει ποτέ λόγω του πελώριου χρέους της. Άρα θα πρέπει να πληρώσουν για αυτήν οι ευρωπαϊκές πλούσιες χώρες

Από εκείνη τη στιγμή και πέρα η Λαγκάρντ έγινε ο πρωταγωνιστής της σκληρής “φιλελληνικής” γραμμής για τη μείωση του χρέους πράγμα που την έχει φέρει σε τροχιά μεγάλης σύγκρουσης με τον Σόιμπλε. Βέβαια στη σύγχρονη εποχή των μονοπωλιακών κρατών γιγάντων παίζουν ασήμαντο ή καθόλου ρόλο οι προσωπικές προσβολές, εκτός αν εκφράζουν και τους κατάλληλους πολιτικούς συσχετισμούς. Το

σπάσιμο της συμμαχίας Λαγκάρντ-Σόιμπλε νομίζουμε ότι έχει να κάνει κύρια με την πρόσφατη όξυνση της μεγάλης επίθεσης των ΗΠΑ στην γερμανική πολιτική απέναντι στην Ελλάδα, ειδικά απέναντι στο ζήτημα του χρέους. Αν λογαριαστεί ότι οι ΗΠΑ είναι η πολιτικά μεγαλύτερη δύναμη μέσα στο ΔΝΤ, ότι η Γαλλία και η Ιταλία όταν πάνε από κοινού με τις ΗΠΑ εξουδετερώνουν στο ΔΝΤ την οικονομική δύναμη της Γερμανίας και ότι οι BRICS, δηλαδή η Κίνα κυρίως, αλλά και η όλο και πιο ρωσόφιλη Ινδία και η ίδια η Ρωσία έχουν από κοινού την τρίτη θέση από πολιτική άποψη μέσα στο ΔΝΤ, καταλαβαίνει κανείς γιατί ο μικρο-ιντριγκαδόρος απατεώνας έλληνας πρωθυπουργός μπορεί να φαίνεται σαν διεθνής παράγοντας και να μένει με θράσος και προκλήσεις στην εξουσία ενώ τον φτύνει όλη η Ελλάδα.

Λέγοντας όλη η Ελλάδα, εννοούμε ότι εκτός από τα κρατικά και παρακρατικά λαμόγια που εκπροσωπεί τον φτύνει ακόμα και εκείνο το κομμάτι του λαού που τον ψηφίζει από ανάγκη νομίζοντας ότι θα σώσει τους δημοσιο-υπαλληλικούς μισθούς και τις συντάξεις του που ανοιχτά θέλουν να τις κόψουν οι δανειστές. Αλλά δεν ξέρουν ότι αυτό το κόψιμο είναι αναπόφευκτο όσο συνεχίζεται το ίδιο συμποτάζ στην παραγωγή από τον πρωθυπουργό τους ακόμα και αν μειωνόταν η φοροδιαφυγή και αυξανόταν η φορολογία των πλούσιων.

Με λίγα λόγια ο Τσίπρας το φουσκωμένο αυτό παγώνι, παριστάνει ότι εκείνο είναι που σηκώνει τόση σκόνη στην Ευρώπη και στον πλανήτη ενώ απλά κάθεται στην πλάτη του μεγαλύτερου ελέφαντα μέσα σε μια αγέλη τους που βρίσκεται σε αναβρασμό. Ή αλλιώς ο κνιτάκος αυτός γόνος της κρατικοδίαιτης ολιγαρχίας δεν είναι παρά μια ωρολογιακή βόμβα ρυθμισμένη για να σκοτώνει πολιτικά στο κέντρο της Ευρώπης τον κάθε φορά κύριο εχθρό της ρώσικης σοσιαλιμπεριαλιστικής πολιτικής.

Είναι στα πλαίσια της μεγάλης αυτής επιχείρησης που του έχει ανατεθεί που εξηγούνται και άλλα από τα ανεξήγητα που κάνει: Παραδείγματα χάριν δύσκολα μπορεί κανείς να εξηγήσει γιατί όρμηξε να ικανοποιήσει μονομιάς όλα τα αιτήματα των δανειστών μέσα σε χρόνο μηδέν ενώ αρνιόταν να το κάνει επί περίπου ένα χρόνο. Η μία εξήγηση είναι αυτό που είπαμε παραπάνω, ότι ο κατάλληλος χρόνος ήταν λίγο πριν από τη χρεωκοπία. Όμως αυτό δεν εξηγεί ακριβώς την τόσο μεγάλη βιασύνη γιατί η χρεωκοπία χωρίς βοήθεια από την ΕΖ έρχεται τον Ιούλη. Όμως η σπουδή να περάσει απνευστί 7500 σελίδες νομοθεσίας σε μια Κυριακή ταπεινώνοντας το κοινοβούλιο και κυρίως τους βουλευτές του, είχε σα στόχο να είναι έ-

συνέχεια στη σελ. 9

ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ Ο ΣΥΡΙΖΑ ΦΤΙΑΧΝΕΙ ΤΟ ΝΕΟ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Κάθε χρόνο, η Διεθνής Διαφάνεια (Transparency International, TI) συντάσσει μια “Έκθεση για την αντίληψη περί της διαφθοράς”. Πρόκειται για μια αξιολόγηση (που αφορούσε το 2015 ένα σύνολο από 168 χώρες) σε μια κλίμακα από το 0 έως το 100, στο πλαίσιο της οποίας οι χώρες κατατάσσονται από την πιο διεφθαρμένη μέχρι την λιγότερο διεφθαρμένη. Στον κατάλογο του 2015 η Ελλάδα βρίσκεται στη 58η θέση με 46 βαθμούς.

Έχουμε πολλές φορές γράψει ότι η διαφθορά στην Ελλάδα έχει πρωταρχικά πολιτική βάση. Το οικονομικό της κόστος “φτάνει τα 33 δις ευρώ το χρόνο” σύμφωνα με τον τέως γενικό επιθεωρητή δημόσιας διοίκησης Ρακιντζή (<http://www.huffingtonpost.gr/2015/10/08>). Ο Ρακιντζής αποπέμφθηκε τον περασμένο Γενάρη με απόφαση του 3ου τμήματος του ΣτΕ και στη θέση του ο υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ Κουρουμπλής διόρισε την Μ. Παπασπύρου. Η απόφαση αυτή του ΣτΕ μεταξύ άλλων έγραφε: “Δεν είναι κατ’ αρχήν επιτρεπτή, μετά τη λήξη της θητείας του, η συνέχιση της αρμοδιότητάς του να ασκεί προσφυγές ιδίως ενόπιον του ΣτΕ, κατά τελεσίδικων αποφάσεων πειθαρχικών συμβουλίων” και σε μια άλλη απόφασή του την τελευταία μέρα του 2015 (4643/2015, κ.ά.), που “αφορούσαν προσφυγές, τόσο του κ. Ρακιντζή ο οποίος ζητάει να μετατραπούν προς το αυστηρότερο οι τελεσίδικες πειθαρχικές αποφάσεις σε βάρος δημοσίων υπαλλήλων, αλλά και προσφυγές δημοσίων υπαλλήλων που ζητούν να απορριφθούν οι προσφυγές του κ. Ρακιντζή κατά των πειθαρχικών τους αποφάσεων” (<http://www.newsit.gr/4-1>). Δηλαδή το ΣτΕ αποπέμνει το Ρακιντζή γιατί αυτός θεωρούσε τις πειθαρχικές ποινές στους δημοσious υπαλλήλους ότι δεν ήταν όσο θα έπρεπε αυστηρές σύμφωνα με το παράπτωμά τους. Είναι ολοφάνερο ότι το 3ο τμήμα προστατεύει το πιο διεφθαρμένο κομμάτι της δημόσιας υπαλληλίας που κατ’ εξοχήν της πολιτικός της εκπρόσωπος ήταν πάντα ο ΣΥΡΙΖΑ και τώρα με την προστασία που τους δίνει, ακόμα και επαναπροσλαμβάνοντας τους πιο διεφθαρμένους, έχει γίνει ο πολιούχος Άγιός τους.

Σύμφωνα με την έκθεση του ΟΟΣΑ για την Ελλάδα του 2014 “οι κλάδοι που ήταν περισσότερο εκτεθειμένοι στη δωροδοκία και τη διαφθορά είναι οι κατασκευές, τα ορυκτά και η πληροφορική, αλλά και οι κυρίως αποδέκτες δωροδοκίας είναι οι δημόσιοι λειτουργοί, οι τελωνιακοί και στελέχη ή υπάλληλοι στον τομέα της περίθαλψης” (<http://www.skai.gr/11-5>). Επειδή η διαφθορά είναι γενικό φαινόμενο η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει δεσμεύσει το ποσό των 168 εκατ. δολαρίων για την καταπολέμησή της. Πρόκειται για χρήματα στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής συμφωνίας για το σκάνδαλο Siemens. Από αυτά τα 12 εκατ. αφορούν την Ελλάδα. Όμως η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει αναγνωρίσει αυτή τη συμφωνία και τα χρήματα αυτά παραμένουν παγωμένα. Τζάμπα χρήματα που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν στην πάταξη της διαφθοράς στη χώρα. Αποδεικνύεται έτσι ψεύτης για μια ακόμη φορά ο ΣΥΡΙΖΑ γιατί αυτός ήρθε στην εξουσία χρησιμοποιώντας και το σύνθημα για διαφάνεια και χτύπημα της διαφθοράς και της διαπλοκής

(όπως έλεγε). Απλά τα ωραία αυτά και προοδευτικά συνθήματα χρησιμοποιούνται από τους σοσιαλφασίστες του ΣΥΡΙΖΑ για να χτυπηθούν επιλεκτικά τα τμήματα της αστικής τάξης που του αντιστέκονται και ειδικά τα ΜΜΕ που αποκαλύπτουν τα ψέματά και το φασισμό τους.

Ο “εντιμότατος” κ. Κουρουμπλής

Τον περασμένο Ιούνιο αυτός ήταν τότε υπουργός υγείας. Με τροπολογία που κατέθεσε σε άσχετο νομοσχέδιο αυτός ζητά να “του δοθεί νομοθετική εξουσιοδότηση ώστε να μπορεί να αποπέμνει χωρίς αιτιολογία και χωρίς αποζημίωση τους διοικητές και τους αναπληρωτές διοικητές των νοσοκομείων. Στην αιτιολογική έκθεση ο υπουργός Υγείας επικαλείται ως λόγους που επιβάλλουν την απομάκρυνση με αυτόν τον τρόπο των αξιωματούχων του ΕΣΥ (απομάκρυνση που βρίσκεται σε απόλυτη αναντιστοιχία με τα οριζόμενα από τον νόμο τοποθέτησής τους ότι δηλαδή πρέπει να απομακρυνθούν εφόσον αξιολογηθούν και κριθούν ακατάλληλοι) την ανάγκη εύρυθμης λειτουργίας των νοσοκομείων καθώς και την αδυναμία άσκησης των καθηκόντων των διοικητών και των αναπληρωτών” (<http://www.protothema.gr/24-6-15>). Γιατί ο Κουρουμπλής το έκανε αυτό; Σύμφωνα με το Βήμα της 20-12-15: “Πέραν του ότι κάθε κυβέρνηση θέλει να έχει τον απόλυτο έλεγχο των δημοσίων δομών και των εργαζομένων σε αυτές, τα νοσοκομεία λειτουργούν άτυπα και ως... εκλογικά κέντρα. Ποιος δεν θα “υποστηρίξει” αυτόν που θα μεσολαβήσει ώστε να μπει εγκαίρως στο νοσοκομείο; Για μια μετάθεση, για μια απόσπαση, ακόμη και για την τροποποίηση του προϋπολογισμού ενός νοσοκομείου, πρέπει να υπογράψει ο ίδιος ο υπουργός”. Έτσι εξηγείται και το γεγονός ότι αποπέμφθηκαν οι ΙΙΙ από τους 127 διοικητές, μεταξύ των οποίων και διοικητές που αξιολογήθηκαν θετικά από την Επιτροπή (θετική ψήφο πήρε το 15%-20%). “Παρέμειναν ως επί το πλείστον όσοι είχαν “πλάτες” στον ΣΥΡΙΖΑ, στους ΑΝΕΛ ή στην Προεδρία της Δημοκρατίας” (στο ίδιο).

Είχαμε γράψει τότε σχετικά στο φ.507 της Νέας Ανατολής “Στην πραγματικότητα, το φαιο-“κόκκινο” καθεστώς θέλει τον απόλυτο έλεγχο των κρατικών δομών, και όχι διοικήσεις που θα μπορούσαν να προκαλέσουν πολιτικό πρόβλημα στην κυβέρνηση π.χ. καταγγέλλοντας τα προβλήματα χρηματοδότησης που η ίδια προκαλεί, ή μην καλύπτοντας τα ρουσφέτια ΣΥΡΙΖΑ στο συγκεκριμένο χώρο και την καθεστωτικά οργανωμένη διαφθορά, ή ερχόμενες σε αντιπαράθεση με τις τραμπούκικες εισβολές των ναζί στα νοσοκομεί-

α”.

Στις 5 Μάρτη του 2015 διορίζει την κόρη του τ. προέδρου της Δημοκρατίας Σαρτζετάκη, στην προεδρία της Επιτροπής Προμηθειών Υγείας (<http://www.zougla.gr/5-3-15>).

Αλλά δε σταματά εδώ. Εν μέσω capital controls και μια μέρα μετά το διορισμό του συντρόφου της Δούρου ως προέδρου της ΕΥΔΑΠ “ο Υπουργός αποφάσισε να προκηρύξει τη θέση φωτογραφικά, με την διαδικασία των ειδικών διατάξεων και με τον τρόπο αυτό, κατέλαβε τη θέση ο ανιψιός του αφού στη λίστα δεν υπήρχε άλλος υποψήφιος με τις προϋποθέσεις αυτές για την ειδικότητα του οδοντιάτρου” (<http://www.protothema.gr/2-7-15>).

Τον περασμένο Γενάρη “με απόφαση του υπουργού Παν. Κουρουμπλή στις 6.10.2015, αποσπάται αναδρομικά από τις 23.9.2015, λίγο μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου, η μόνιμη υπάλληλος του ΥΠΕΣ Α. Παπάζογλου στο πολιτικό γραφείο του υπουργού Εσωτερικών. Η κ. Παπάζογλου ανήκει στην κατηγορία ΠΕ (Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης), κλάδου διοικητικού - οικονομικού με βαθμό Δ’ και ΜΚ 3 (Μισθολογικό Κλιμάκιο) και από τον Σεπτέμβριο έχει αποσπαστεί σε θέση ειδικής συμβούλου με βαθμό Β’ και ΜΚ4. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι με τη μετακίνησή της αυτή, αυξάνεται κατευθείαν ο μισθός της λόγω απότομης ανόδου στην ιεραρχία” (<http://www.thetoc.gr/19-1>).

Πρέπει να σημειώσουμε ότι το Γενάρη επίσης και με αφορμή την ψήφιση του μισθολογίου των δημοσίων υπαλλήλων η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πέρασε ειδική ρύθμιση με την οποία έδωσε αυξήσεις σε όσους εργάζονται ως μετακλητοί ή αποσπασμένοι στα γραφεία υπουργών. Συγκεκριμένα με το διορισμό ενός υπαλλήλου ως μετακλητού αυτόματα αυτός αλλάζει μισθολογικό κλιμάκιο που αντιστοιχεί μέχρι και σε 38 χρόνια προϋπηρεσίας (<http://www.iefimerida.gr/9-1>). Με αυτό τον τρόπο ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να εγκαθιστά στο κράτος τους πραιτωριανούς του και έτσι ακόμη και αν η διαφθαρμένη του κυβέρνηση πέσει από την εξουσία στην ουσία πάλι αυτός θα κυβερνά αφού κάθε γάγγλιο του κρατικού μηχανισμού θα βρίσκεται στον έλεγχο του. Εδώ ακριβώς βρίσκεται και η συμπαγνία όλων των ηγεσίων των κομμάτων. Αυτοί θα έπρεπε αν λειτουργούσαν στοιχειώδικο μέσα στα πλαίσια της αστικής δημοκρατίας και όχι μέσα στο φαιο“κόκκινο” μέτωπο να καταγγέλλουν ασταμάτητα κάθε μέρα αυτό το όργιο του παρακράτους που στήνει ο ΣΥΡΙΖΑ με το ακροδεξιό ΑΝΕΛ.

Ο νταής κ. Πολάκης

Ο κ. Πολάκης-ξεκινώντας τη σταδιοδρομία του όπως οι περισσότεροι συριζαίοι από την “Κ”ΝΕ φεύγει από αυτήν το 1989 για να στρατολογηθεί στο ΝΑΡ δηλώνει ανοιχτά ότι σαν δήμαρχος Σφακίων κρατούσε διπλά βιβλία. Φυσικά κανένας εισαγγελέας δεν συγκινήθηκε για αυτήν την ανοιχτή δήλωση πα-

ρανομίας. Ποιός άλλωστε να τολμήσει όταν ο ΣΥΡΙΖΑ μετά από ένα όργιο επεμβάσεων στους δικαστές έφερε σαν πρόεδρο του Αρείου Πάγου τη Συριζαία συνδικαλίστρια Θάνου, που ψήφισε στον Άρειο Πάγο υπέρ της αθώωσης του ναζιστή Πλεύρη, φρόντισε να σύρει στα δικαστήρια τον καθηγητή της Νομικής Τσακυράκη γιατί είχε την τόλμη να κατακρίνει μια επιστολή της σε ευρωπαίους δικαστές μέσω της οποίας ζητούσε την συμπάρσταση τους στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ!

Στη συνέχεια σε συνέντευξη τύπου, απόσπασμα της οποίας βρίσκεται στο παρακάτω βίντεο, από απόσπασμα ειδήσεων του Mega (<https://www.youtube.com/watch?v=hPxxkbtjyJ4&feature=youtu.be>), ο Πολάκης επιδίδεται σε ένα απίστευτο όργιο τρομοκρατίας ενάντια στους δημοσιογράφους που τον ρωτούσαν σχετικά με την αντιπαράθεσή του με τη διοίκηση του ΚΕΕΛΠΝΟ. “Έπρεπε να σηκωθεί επάνω και να τον χώσω τρία μέτρα κάτω από τη γη” τάδε έφη ο υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ Πολάκης (<https://www.youtube.com/watch?v=aygmFIMqTYI>), μιλώντας σε κομματική συγκέντρωση του ΣΥΡΙΖΑ. Προηγούμενα πάντως ο φάκελος της δικογραφίας συγγενούς του ιατρού, που κατηγορείται για το θάνατο ενός ασθενούς της, χάθηκε μυστηριωδώς.

Η αντιπαράθεσή του με τη διοίκηση του ΚΕΕΛΠΝΟ και τον διορισμένο, κατ’ απαίτηση των ΑΝΕΛ, διοικητή του Γιαννόπουλο έχει να κάνει πάλι με λίστες γιατρών που θα διορίζονταν στο κέντρο αυτό. Σύμφωνα με δημοσιεύματα του τύπου: “ο Παύλος Πολάκης ζήτησε τη λίστα με τους επιτυγχόντες από την ειδική επιτροπή και στη συνέχεια επέστρεψε άλλη λίστα, ενώ σε πολλές περιπτώσεις είχαν αφαιρεθεί μόρια, καθώς δεν προσμετρήθηκαν μεταπτυχιακοί τίτλοι και προϋπηρεσία. Ο Π. Πολάκης φέρεται μάλιστα, σύμφωνα με τα όσα δημοσιεύτηκαν σε κυριακάτικη εφημερίδα να έχει στείλει με το υπηρεσιακό του e-mail τους πίνακες προς ανάρτηση, ενώ οι πίνακες έχουν δημιουργηθεί και έχουν επεξεργαστεί από μετακλητή υπάλληλο στο πολιτικό γραφείο του υπουργού Υγείας” (<http://www.capital.gr/27-4>). Πρόκειται δηλαδή για μια ωμή επέμβαση στις προσλήψεις για τη δημιουργία ενός ακόμη κομματικού λόχου πραιτωριανών.

Ο ράπερ γραμματέας της ν. ΣΥΡΙΖΑ

“Ελα πάλεψε μαζί μας στο δρόμο της φωτιάς/ για κάθε ένα ρουσφέτι που ζητάει την σιωπή σου”, τάδε τραγουδούσε ο Ιάσωνας Σχοινιάς - Παπαδόπουλος, σαν μέλος ενός ράπερ συγκροτήματος. Προφανώς όπως εδειξε η ζωή στις αρχές του χρόνου εννοούσε ότι δεν πρέπει να μιλάμε και να αντιστεκόμαστε στα ρουσφέτια εκτός από αυτά που κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Διότι: “Μόλις μία εβδομάδα μετά την ανάληψη των καθηκόντων του ως γραμματέα της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ,

Η ΡΩΣΙΑ ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΟΜΠΑΜΑ ΔΙΝΕΙ ΣΤΟ ΡΚΚ-ΡΥΔ ΦΩΤΟΣΤΕΦΑΝΟ ΝΙΚΗΤΗ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ - ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ Ο ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Το σκηνικό σε σχέση με την προβοκατόρική χρήση των ισλαμοναζιστών του λεγόμενου "Ισλαμικού Κράτους" (ΙΚ ή ΙΣΙΣ) από τη Ρωσία γίνεται όλο και πιο ξεκάθαρο, όσο περνάει ο καιρός, πρώτιστα στη Συρία, αλλά και στο Ιράκ.

Αυτό το βλέπει κανείς βλέποντας ποιες δυνάμεις προκρίνει και "σπρώχνει" η Μόσχα ως βασικούς διεκπεραιωτές της "μάχης" που υποτίθεται δίνουν από κοινού Δύση και Ρωσία ενάντια στους ισλαμοναζί. Οι διεκπεραιωτές αυτοί, όχι τυχαία, είναι στενοί φίλοι ή και υποτακτικοί των Ρώσων σοσιαλμπεριαλιστών, μολοντί η γλοιώδης και ανελλιπώς φιλορώσικη ηγεσία Ομπάμα τους δέχεται και συμμαχεί με χαρά μαζί τους. Πρόκειται για τους Κούρδους σοσιαλφασίστες του ΡΚΚ - ΡΥΔ στη Συρία και τις σιιτικές, ιρανόφιλες και ιρανόδουλες πολιτοφυλακές, που ασκούν βία σε άμαχους σουνίτες μουσουλμάνους στο Ιράκ, στο όνομα και πάλι της μάχης ενάντια στο ΙΚ.

Η χρήση των Κούρδων, μάλιστα, ξεκαθαρίζει έναν ακόμη μεγάλο - τακτικά κεντρικό στόχο των Ρώσων σοσιαλμπεριαλιστών: την ενίσχυση των αποσχιστικών τάσεων στην Τουρκία και τελικά την αλλαγή της ηγεσίας της, απ' τη στιγμή που ο Ερντογάν αποδείχθηκε ανεξάρτητος και όχι υποτακτικός τους.

Σ' αυτό τον στόχο, ο προβοκάτορας Ομπάμα κάνει τα πάντα για να συμβάλει, έχοντας στείλει αμερικανικές δυνάμεις να συμπολεμούν με τους Κούρδους σοσιαλφασίστες εθνικιστές, δίνοντάς στο ΡΚΚ-ΡΥΔ την πρωτοκαθεδρία στη μάχη για την κατάληψη της Ράκα, προπύργιου και "πρωτεύουσας" του Ισλαμικού Κράτους στη βόρεια Συρία.

Μια ηγεσία του ΡΚΚ-ΡΥΔ η οποία θα φερέσει το δάφνινο στεφάνι του νικητή ενάντια στον "μεγαλύτερο εχθρό της ανθρωπότητας", που είναι - όπως διαβεβαιώνουν Μόσχα, Ουάσιγκτον και Βρυξέλλες - το ΙΚ, θα είναι πια παράγοντας παγκόσμιου πολιτικού κύρους και θα έχει "κάθε δικαίωμα" να ζητάει να διαμελίσει την Τουρκία, τη μόνη σημαντική δύναμη στη Μέση Ανατολή που στέκεται εμπόδιο στους Ρώσους νεοναζήδες ιμπεριαλιστές.

Γι' αυτό η απομόνωση του Ερντογάν είναι σχεδόν τέλεια από ολόκληρο τον ιμπεριαλιστικό κόσμο. Σε μια τέτοια μάχη, ποιος σοσιαλφασίστας, αλλά και ποιος "φιλελεύθερος" δεν θα είναι με "αυτούς που εξολόθρευσαν το Ισλαμικό Κράτος", δηλαδή με το ΡΚΚ - ΡΥΔ ενάντια στον "αυταρχικό σουλτάνο" της Τουρκίας;

Το παιχνίδι με τους ρωσόδουλους Κούρδους στη Συρία

Στη Συρία, το καθεστώς Άσαντ δεν έκανε ποτέ αληθινή πάλη, αλλά στην ουσία ενίσχυε τους ισλαμοναζί του ΙΚ, ώστε ο ίδιος ο Άσαντ να παρουσιάζεται ως η μόνη στοιχειωδώς πολιτισμένη λύση για το μέλλον της Συρίας. "Δεν υπάρχει συριακή αντιπολίτευση, υπάρχουν μόνο τζιχαντιστές. Ποιον προτιμάτε, αυτούς ή εμένα;", ήταν και είναι η γραμμή του Άσαντ και πιο καλυμμένα του Πούτιν απέναντι στη Δύση.

Αφού λοιπόν η συριακή αντιπολίτευ-

ση έκανε το λάθος να ανευχτεί τα πρώτα χρόνια του αντάρτικου τους ισλαμοφασίστες, που της είχαν ρίξει οι Πούτιν - Άσαντ ως συμπολεμιστές, στη συνέχεια τους βρήκε μπροστά της ως αντιπάλους. Το Ισλαμικό Κράτος εγκατέλειψε εδώ και πολύ καιρό τελείως τη μάχη ενάντια στις δυνάμεις του Άσαντ και χτυπά αποκλειστικά τις κοσμικές και ισλαμοεθνικιστικές τάσεις του συριακού αντάρτικου.

Όταν οι Σύριοι αντάρτες αποδυναμώθηκαν αρκετά, τότε οι ισλαμοναζήδες του ΙΣΙΣ, εκτός τόπου και χρόνου και χωρίς καμία στρατιωτική αναγκαιότητα, το 2014, πήγαν και άνοιξαν μέτωπο με τους Κούρδους στον βορρά της Συρίας, οι οποίοι ως τότε ήταν σχετικά αμέτοχοι στον συριακό εμφύλιο. Σύμβολο αυτής της "μάχης" ΙΚ - Κούρδων έγινε το Κομπάνι στη βόρεια Συρία, το οποίο ο παγκόσμιος σοσιαλφασισμός ύμνησε, με τη γραμμή "μόνο οι Κούρδοι παλεύουν στ' αλήθεια ενάντια στο Ισλαμικό Κράτος, που είναι τάχα αμερικάνικο - δυτικό δημιούρημα".

Οι Κούρδοι στη βόρεια Συρία χωρίζονται σε δύο μεγάλες τάσεις: η μία είναι το Κόμμα Δημοκρατικής Ένωσης (ΡΥΔ), αδελφό κόμμα των σοσιαλφασιστών του Κόμματος Εργαζομένων Κουρδιστάν (ΡΚΚ) που κάνει αποσχιστικό εθνοσοβινιστικό αντάρτικο στην Τουρκία με τις πλάτες της Ρωσίας εδώ και 32 χρόνια. Η άλλη είναι το Κουρδικό Εθνικό Συμβούλιο, που είχε ταχθεί από την αρχή καθαρά στο πλευρό της συριακής αντιπολίτευσης και που συνδέεται με τον εθνοανεξαρτησιακό πρόεδρο του Ιρακινού Κουρδιστάν Μασούντ Μπαρζανί.

Το ΡΥΔ-ΡΚΚ εξοβέλισε τάχιστα ακόμα και με τη βία το Κουρδικό Εθνικό Συμβούλιο και κατέλαβε μονοπωλιακά την εξουσία στα τρία βορειότερα καντόνια της Συρίας, όπου ζουν κατά πλειοψηφία Κούρδοι, με τη βοήθεια μάλιστα του Άσαντ, που απόσυρε το στρατό του και συνέχισε να πληρώνει τους δημόσιους υπάλληλους στην περιοχή.

Οι προβοκάτσιες Ρωσίας - ΙΚ μεταμφιέζουν το ΡΚΚ-ΡΥΔ σε "αντιφασιστική δύναμη"

Όταν λοιπόν, στα τέλη του 2015, το Ισλαμικό Κράτος κατέστησε τον εαυτό του απεχθή σε παγκόσμια κλίμακα, με τις φονικές ναζιστικές επιθέσεις του σε αμάχους στο Παρίσι και η Ρωσία, με τους φασιστικούς βομβαρδισμούς της, αποδυναμώσε τελείως τη συριακή αντιπολίτευση υπέρ του Άσαντ, αφήνοντας άθικτο το Ισλαμικό Κράτος, οι Κούρδοι αναδείχθηκαν ως πρωταγωνιστές στην βρωμερή "πάνα απ' όλα η μάχη ενάντια στο Ισλαμικό Κράτος" κοινή γραμμή Ρωσίας - ΗΠΑ.

Η γραμμή αυτή λειτουργεί στην ουσία αποκλειστικά υπέρ της Ρωσίας, αφού το ΡΚΚ-ΡΥΔ δεν είναι δυτικόφιλο, αλλά εντελώς ρωσόδουλη δύναμη, ιδεολογι-

κά και πολιτικά.

Ειδικά μετά τη δίκαιη κατάρριψη του ρωσικού πολεμικού από την Τουρκία, τα βουνά στον κουρδικό βορρά της Συρίας έχουν γεμίσει Ρώσους στρατιωτικούς συμβούλους, ενώ, όπως σωστά καταγγέλλει ο Ερντογάν, η Ρωσία εξοπλίζει πλέον ανοιχτά το ΡΥΔ-ΡΚΚ.

Το ΡΥΔ την ίδια περίοδο άνοιξε το πρώτο διπλωματικό γραφείο του "αυτόνομου" συριακού Κουρδιστάν στη Μόσχα, στους τοίχους του οποίου ανάρτησε φωτογραφίες του σοσιαλφασίστα Οτζαλάν. Κατά τα άλλα και σύμφωνα με τις ΗΠΑ και την ΕΕ, το μεν ΡΚΚ του Οτζαλάν είναι τρομοκρατικό, αλλά το συριακό του παρακλάδι, το ΡΥΔ, όχι μόνο δεν αποτελεί τρομοκρατική δύναμη, αλλά είναι ο μεγαλύτερος δημοκράτης σύμμαχος της Δύσης ενάντια στο Ισλαμικό Κράτος!

Αποδεικνύεται τώρα ότι η σχεδιασμένη "μυσοαποχώρηση" της Ρωσίας από τη Συρία ήταν ακριβώς η κάλυψη της Μόσχας στους σοσιαλφασίστες φίλους της του ΡΚΚ-ΡΥΔ για να μπουν στη Ράκα παρέα με τους Αμερικάνους ως "δυτικόφιλοι - φιλελεύθεροι" αντιτζιχαντιστές. Αυτό κατοχυρώνει αν όχι ντε γιούρε, τουλάχιστον ντε φάκτο την κουρδική αυτονομία στη βόρεια Συρία και ανοίγει διάπλατα τον δρόμο για τον εδαφικό ακρωτηριασμό της Τουρκίας.

Αυτή την εξήγηση την είχαμε ήδη θεωρήσει σαν πιο πιθανή όταν όλοι οι αναλυτές του δυτικού ιμπεριαλισμού προσαθούν μάταια να καταλάβουν γιατί η Ρωσία έστω και μερικά αποχώρησε από τη Συρία. Στην ουσία η γενική σωστή ανάλυση της ΟΑΚΚΕ για τη ρωσική στρατηγική στην περιοχή μας έδωσε από τη μια το κλειδί της απάντησης σε αυτό το μερικό ερώτημα και από την άλλη μια σωστή πρόβλεψη για το τι θα μπορούσε να επακολουθήσει:

Γράφουμε λοιπόν στο άρθρο της Νέας Ανατολής που το αναρτήσαμε στις 20 Μαρτίου του 2016 στην ιστοσελίδα μας: <http://www.oakke.gr/global/item/643> : "Το ερώτημα για ποιο ακριβώς λόγο η Ρωσία προχώρησε στη μερική αποχώρηση, δεν μπορεί κανείς να το απαντήσει με σιγουριά. Εκείνο που μπορούμε να ξέρουμε με σιγουριά είναι ότι η Ρωσία του Πούτιν δεν αφήνει χωρίς πολύ αίμα κανένα κομμάτι που έχει αρπάξει και με αυτό δεδομένο κάθε τέτοιος ελιγμός έχει έναν γενικό στόχο, τον καθυστασμό των εχθρών της.

Το αληθινό ερώτημα είναι για ποιον είδους καθυστασμό πρόκειται, με ποιον κύριο στόχο; Εδώ μόνο υποθέσεις μπορούμε να κάνουμε και με κάθε επιφύλαξη. Η πιο πιθανή από αυτές τις υποθέσεις είναι για μας η παρακάτω:

Τονίζουμε διαρκώς τελευταία ότι το κύριο σημείο επίθεσης της πουτινικής Ρωσίας στη Μέση Ανατολή είναι η Τουρκία. Ακόμα και η Συρία χρησιμοποιείται σήμερα από τη Ρωσία **κύρια σαν μέσο και σαν βάση επίθεσης στην Τουρκία**. Έχουμε λόγους να θεωρούμε σαν ένα σοβαρό ενδεχόμενο ο μικροελιγμός της μερικής αποχώρησης της ρωσικής αεροπορίας από τη Συρία, να έχει να κάνει κύρια με το δυνάμωμα της πολιτικοστρατιωτικής περικύκλω-

σης της Τουρκίας.

Εννοούμε ότι το πιο κομβικό σημείο στους ρωσικούς σχεδιασμούς αποτελούν οι κούρδοι σοσιαλφασίστες των ΡΥΔ-ΡΥΡ στο βορρά, οι οποίοι όντας υπό τον απόλυτο έλεγχο του ΡΚΚ χρησιμοποιούνται από τους νέους τσάρους σαν ο πιο βασικός μοχλός διπλωματικής πίεσης ενάντια στην Τουρκία. **Μόνο με το ΡΥΔ-ΡΥΡ η Ρωσία μπορεί να φέρει την Τουρκία αντιμέτωπη με τις ΗΠΑ** καθώς η καλοδουλεμένη ρωσική στρατηγική προβοκάτσια που φέρει το όνομα ISIS οδήγησε στη συμμαχία των ΗΠΑ με το ΡΥΔ (στην ουσία το ΡΚΚ) όταν οι δυνάμεις του Άσαντ αμαχητί αποχώρησαν από την ανατολική Συρία παραδίνοντάς την στον ISIS το 2014.

Μια τακτική υποχώρηση της Ρωσίας σήμερα, αφού αυτή πρώτα σταθεροποίησε τον Άσαντ και περιόρισε παραπέρα την αντιπολίτευση, διευκολύνει τις ΗΠΑ να κάνουν πιο έντονη τη συμμαχία τους με το ΡΥΔ. Γιατί τώρα που η Ρωσία έχει εκτεθεί ανοιχτά σαν φιλοκουρδική, αφού άνοιξε πρόσφατα και διπλωματικό γραφείο του ΡΥΔ στη Μόσχα, μια ανοιχτή συμμαχία στο έδαφος με το ΡΥΔ θα ανησυχούσε τη Δύση. Η υπόνοια μας ότι η Μόσχα έκανε γι αυτό το λόγο τον τακτικό ελιγμό ενισχύθηκε από το ότι ταυτόχρονα με την αποχώρησή ανήγγειλε ότι αφήνει στις ΗΠΑ να κάνουν την αεροπορική επίθεση στην πρωτεύουσα του ΙΣΙΣ που είναι η πόλη Ράκα, ενώ η ίδια η Ρωσία θα βομβαρδίσει την Παλμύρα (NYTimes, 14 Δεκέμβρη). Η Ράκα, όπως φαίνεται στον παραπάνω χάρτη, βρίσκεται πολύ πιο κοντά στην περιοχή κυριαρχίας των κούρδων της Συρίας παρά στις περιοχές όπου κυριαρχούν οι δυνάμεις του Άσαντ ή της αντιπολίτευσης, και ήδη έχουν γίνει συγκρούσεις του ΡΥΔ με τον ΙΣΙΣ στη Ράκα. Ο μόνος τρόπος για να χτυπήσουν οι ΗΠΑ **αποτελεσματικά** τον ΙΣΙΣ στη Ράκα, βομβαρδίζοντάς τον από τον αέρα, είναι να δεχτούν επίγεια βοήθεια από το ΡΥΔ-ΡΥΡ. Αν σε αυτήν την περίπτωση η Τουρκία συνεχίσει να χτυπάει τις θέσεις του ΡΥΔ-ΡΥΡ, τότε, θα βρεθεί ωμά απέναντι στις ΗΠΑ. Ίσως λοιπόν ο βασικός λόγος της αναγγελίας περί αποχώρησης να είναι η διευκόλυνση της απόλυτης σύμφιξης των σχέσεων ΗΠΑ-ΡΥΔ και συνακόλουθα το ρήγμα στις σχέσεις Δύσης-Τουρκίας*."

Ήδη άλλωστε από το καλοκαίρι του 2015, το ΡΚΚ έσπασε την εκκεχειρία με τον Ερντογάν και άναψε ξανά το αποσχιστικό του αντάρτικο στις νοτιοανατολικές τουρκικές επαρχίες.

Ωστόσο, η αλήθεια των στρατοπέδων δε μπορεί να κρυφτεί από τα μάτια των διεισδυτικών παρατηρητών: οι Σύριοι πατριώτες αντάρτες, που πολεμούν γύρω από την πόλη Αζάζ, κοντά στα τουρκικά σύνορα, δέχονται επίθεση και έχουν περικυκλωθεί και από τα τρία φιλορώσικα μπλοκ που δρουν στο έδαφος της Συρίας. Από τον νότο τους χτυπά ο γενοκτόνος Άσαντ, από την ανατολή οι ισλαμοναζήδες του Ισλαμικού Κράτους και από τη δύση οι Κούρδοι σοσιαλφασίστες του ΡΚΚ-ΡΥΔ, που τάχα έχουν "μόνο εχθρό τους" το ΙΚ...

ΤΟ ΝΕΟ ΑΦΕΝΤΙΚΟ ΚΑΝΕΙ ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΔΥΝΑΜΗΣ ΡΕΣΙΤΑΛ ΞΕΝΟΔΟΥΛΕΙΑΣ ΑΠΟ ΣΥΣΣΩΜΟ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΦΩΝΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ Η ΟΑΚΚΕ

συνέχεια από τη σελ. 1

Επίσης, ανακοίνωσε την πρόθεσή της Ρωσίας να κάνει “επενδύσεις”, και συγκεκριμένα να βάλει πόδι στους ελληνικούς σιδηροδρόμους και στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης, με τη συμμετοχή της στους αντίστοιχους διεθνείς διαγωνισμούς της κυβέρνησης.

Οι προτάσεις αυτές οικονομικής συνεργασίας έχουν στόχο να βοηθήσουν τον Τσίπρα να αρνηθεί την παράταση των κυρώσεων, βοηθώντας σε αυτό τη Γαλλία και την Ιταλία που ετοιμάζονται να πουν το πρώτο όχι στην παράταση, με το επιχείρημα ότι η Ελλάδα έχει μεγάλη ανάγκη από τις εξαγωγές στη Ρωσία και από τις ρώσικες επενδύσεις για να ορθοποδήσει και να βγει από την ύφεση. Γι’ αυτό το λόγο οι επενδύσεις πήγαν πακέτο με μία διακήρυξη ελληνορωσικού διαλόγου.

Σε άρθρο του στην Καθημερινή, πριν φτάσει στην Ελλάδα ο Πούτιν ανέφερε ότι “η κάμψη στις σχέσεις μεταξύ της Ρωσίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (...) επηρεάζει αρνητικά τη δυναμική των διμερών εμπορικών συναλλαγών, οι οποίες σε σχέση με πέρυσι μειώθηκαν κατά ένα τρίτο - στα 2,75 δισ. δολ. ΗΠΑ. Η ζημία ήταν ιδιαίτερα βαριά για τους Έλληνες παραγωγούς αγροτικών προϊόντων”.

Αυτή είναι ακριβώς η ρώσικη πολιτική που έχουμε αναλύσει διεξοδικά στην αρθρογραφία της Νέας Ανατολής, και ιδιαίτερα στο κεντρικό άρθρο του προηγούμενου φύλλου με τίτλο “Όλα τα μαρτύρια του ελληνικού λαού για τη διάσπαση της Ευρώπης”, δηλαδή ότι η Ρωσία θέλει την Ελλάδα μέσα στην ΕΕ για να μπορεί να τη διασπάει για λογαριασμό της.

Ο ίδιος ο Τσίπρας στην κοινή συνέντευξη του με τον Πούτιν επιβεβαίωσε ότι είναι **μόνο η Ελλάδα** σήμερα στην Ευρώπη που μπορεί να λειτουργήσει σα γέφυρα ανάμεσα σε Ρωσία και ΕΕ. Σε ερώτηση του δημοσιογράφου του ΑΠΕ Σιδέρη, για το αν θα καταψηφίσει τη συνέχιση των κυρώσεων κατά της Ρωσίας στα πλαίσια της “στρατηγικής επιλογής της ανάπτυξης των σχέσεων Ελλάδας Ρωσίας”, ο Τσίπρας απάντησε ως εξής: “Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα που τηρεί τις δεσμεύσεις της στους διεθνείς οργανισμούς όπου συμμετέχει, είναι μια χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ, αλλά είναι μια χώρα που εξαιτίας των παραδοσιακών ιστορικών σχέσεων που διατηρεί με τη Ρωσία είναι εξαιρετικά χρήσιμη τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και στη Ρωσία. Καμία άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να έχει αυτή τη χρησιμότητα. **Γιατί είμαστε χρήσιμοι; Γιατί όλοι αναγνωρίζουν, θέλω να πιστεύω, ότι δεν μπορεί να υπάρξει μέλλον για την ευρωπαϊκή ήπειρο με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Ρωσία σε αντιπαλότητα. Η Ελλάδα λοιπόν είναι μια χώρα που η χρησιμότητα της έγκειται ακριβώς στο γεγονός ότι μπορεί**

να είναι η γέφυρα φιλίας και συνεργασίας”.

Στη συνέχεια ο Τσίπρας δεν δίστασε να καταδικάσει ανοιχτά την πολιτική της ΕΕ για κυρώσεις κατά της Ρωσίας για την προσάρτηση της Κριμαίας: “Έχουμε επανειλημμένα τοποθετηθεί τόσο εγώ όσο και ο υπουργός εξωτερικών ότι δεν αποτελεί λύση ο φαύλος κύκλος της στρατιωτικοποίησης, της ψυχροπολεμικής ρητορικής και των κυρώσεων. Αλλά λύση είναι ο διάλογος”. Αυτή η δήλωση έχει ιδιαίτερη σημασία όταν γίνεται από έναν πρωθυπουργό ευρωπαϊκής χώρας που στέκεται δίπλα στο διαμελιστή μιας άλλης ευρωπαϊκής χώρας τον οποίο έχει υποδεχθεί σα στρατηγικό σύμμαχο.

Θυμίζουμε ότι η πρώτη πράξη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ όταν ανέλαβε την εξουσία ήταν να βάλει βέτο στη λήψη πρόσθετων μέτρων της ΕΕ κατά της Ρωσίας.

Οι δηλώσεις Τσίπρα βρίσκουν πρόσφορο έδαφος σε μία αντιστροφή του κλίματος στην Ευρώπη κατά της ρώσικης επιθετικότητας. Συγκεκριμένα, οι ρωσόφιλοι Ολάντ και Ρέντσι έχουν μιλήσει για σταδιακή άρση των κυρώσεων, ενώ πενήντα βουλευτές του γαλλικού κοινοβουλίου με ψήφισμα τους ζήτησαν από την κυβέρνηση να πάρει θέση υπέρ της άρσης. Σε αυτούς προστέθηκε ουσιαστικά πρόσφατα ο υπουργός εξωτερικών της Γερμανίας Στάνμαγιερ, ενώ η Μέρκελ δεν τολμά ακόμα να ταχθεί υπέρ μιας τέτοιας προοπτικής, ιδιαίτερα όσο είναι ισχυρός πολιτικά ο Σόιμπλε που είναι εκφραστής της σκληρής γραμμής απέναντι στη Ρωσία.

Κανένας όμως από όλους αυτούς δεν μπορεί να προτείνει χαλάρωση ή άρση των κυρώσεων στη βάση της νομιμοποίησης της ρώσικης εισβολής. Είναι χαρακτηριστική η δήλωση του Στάνμαγιερ: “Ένα πράγμα είναι σίγουρο. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε την προσάρτηση της Κριμαίας από τη Ρωσία που παραβιάζει το διεθνές δίκαιο και την αποσταθεροποίηση στην ανατολική Ουκρανία”.

Μόνο ο Τσίπρας, όχι μόνο δεν είπε κουβέντα για παράνομη προσάρτηση της Κριμαίας από τη Ρωσία όσο ήταν δίπλα στον Πούτιν, αλλά άκουσε με κατανόηση την εξής προκλητική δήλωσή του στην κοινή συνέντευξη τύπου: “Ως προς την Κριμαία: Αυτό το ζήτημα έκλεισε για πάντα με βάση την επιθυμία των ανθρώπων που ζουν στην Κριμαία. Ποτέ δεν θα υπάρχουν εκ μέρους της Ρωσίας συζητήσεις για αυτό το θέμα. Υπάρχει μια παροιμία ρώσικη που λέει ότι μακάρι το μοσχάρι σας να φάει το λύκο μας” (!!!)

Η απάντηση του Τσίπρα ήταν σιωπή και γέλια.

Η γλοιώδης δουλική στάση σύσσωμου του πολιτικού κόσμου και η εκκωφαντική σιωπή στους δρόμους της Αθήνας

Τον τόνο της διακομματικής ρωσόδου-

λης φιέστας είχε δώσει αρχικά ο πρόεδρος-σύμβολο της “εθνικής ενότητας”, ο Πρ. Παυλόπουλος, που υποδέχτηκε τον Πούτιν “με ειλικρινή συγκίνηση” δήλωσε ότι αυτή είναι μία επίσκεψη “επιστέγασμα της φιλίας με τη Ρωσία”. Κυρίως αναγνώρισε τον Πούτιν σαν αξιόπιστο σύμμαχο της Δύσης στον πόλεμο κατά του ISIS, και πρότεινε πιο στενή συνεργασία σε αυτόν τον τομέα.

Η αληθινή κυριαρχία όμως της ρώσικης πολιτικής στη χώρα φάνηκε όχι από τις ρεβεράντζες που έκανε ο πρόεδρος της Δημοκρατίας και όλη η κυβέρνηση σε ένα δικτάτορα, σφαγέα και διαμελιστή κρατών, αλλά από τη θερμή υποδοχή που του έκανε ο υποτιθέμενος ηγέτης της φιλοευρωπαϊκής φιλελεύθερης αντιπολίτευσης Κ. Μητσοτάκης. Αυτός πήγε στο Καβούρι όπου έμενε ο Πούτιν μετά τα μεσάνυχτα (!) σαν παράνομη ερωμένη για να τον συναντήσει εκτός προγράμματος (!!) Ο Κ. Μητσοτάκης τον ευχαρίστησε που βρήκε χρόνο για τη μεταξύ τους συνάντηση παρά το πιεσμένο πρόγραμμά του (!), και συμπλήρωσε (www.thetoc.gr): “Οι δεσμοί των χωρών μας είναι πολύ στενοί. Είναι δεσμοί που ανάγονται στις παραδόσεις μας, στη θρησκεία μας και στην κοινή γεωγραφική μας θέση. Νομίζω, ότι είναι σημαντικό ότι σε αυτήν τη συγκυρία υπάρχει μια συμφωνία διακομματική, ότι οι σχέσεις με τη Ρωσία μπορούν να ενισχυθούν περισσότερο. Έχω και εγώ ένα προσωπικό έντονο ενδιαφέρον για την περαιτέρω σύμφωνη των οικονομικών σχέσεων” (σε η υπογράμμιση δική μας).

Ο Πούτιν με τη σειρά του δήλωσε ότι διαπιστώνει με μεγάλη χαρά πως η ανάπτυξη των διακρατικών σχέσεων “υπερβαίνει την πολιτική”. Πράγματι είναι στη σφαίρα του μαζοχισμού.

Σημειώνουμε εδώ ότι αυτή η συνάντηση επιβεβαίωσε πλήρως την ανάλυσή μας για το ρωσόφιλο πολιτικό χαρακτήρα του Κ. Μητσοτάκη στη διαδικασία της διαδοχής στη ΝΔ (<http://www.oakke.gr/global/item/622>).

Ο άλλος υποτιθέμενος φιλοευρωπαϊκός φιλελεύθερος ηγέτης, ο Σ. Θεοδωράκης, του “Ποταμιού” έκανε κι αυτός την “υπέρβαση” του υπέρ Πούτιν. Σε ανακοίνωσή του το “Ποτάμι” χαρακτήρισε εξαιρετικά σημαντική την επίσκεψη και κάλεσε την κυβέρνηση να εκμεταλλευθεί κάθε δυνατότητα συνεργασίας με τη Ρωσία: “Την ξεχωριστή αυτή επίσκεψη η ελληνική κυβέρνηση οφείλει να αντιμετωπίσει με όλη τη προσοχή που αρμόζει σε μια τέτοια χώρα και να φροντίσει να εκμεταλλευθεί κάθε δυνατότητα συνεργασίας”.

Ο Λεβέντης σε πλήρη σύμπλευση με τον Πούτιν δε δίστασε να επικρίνει την ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση που εμποδίζει τις ρώσικες επενδύσεις, και τη Ρωσία να βοηθήσει τη χώρα. Σύμφωνα με την ανακοίνωσή της ΕΚ ο Πούτιν δεν μπορεί να φέρει την ανάπτυξη γιατί: “η Ελλάδα ανήκει στο ευρωπαϊκό τόξο, θέλει να έχει καλές σχέσεις και με τις Η.Π.Α και επομένως κάθε επενδυτική πρόταση θα πρέπει να έ-

χει και τη σύμφωνη γνώμη της Ευρωπαϊκής Ένωσης”.

Το ψευτοΚΚΕ από την άλλη βρέθηκε σε δύσκολη θέση, γιατί σαν δήθεν αντιιμπεριαλιστικό αντι-συστημικό κόμμα, δεν μπορούσε να βγάλει φιλοΠούτιν, φιλοκυβερνητική ανακοίνωση, αλλά και σα γνήσιο ρωσόδουλο κόμμα δεν μπορούσε να βγάλει αντι-Πούτιν ανακοίνωση. Έτσι, περιορίστηκε σε αρθρογραφία στο *Ριζοσπάστη*, σύμφωνα με την οποία η επίσκεψη “σηματοδοτεί τις βλέψεις των αστικών τάξεων των δύο κρατών για διεύρυνση των οριζόντων δράσης τους”, στα πλαίσια “της στρατηγικής επιλογής του κεφαλαίου για τη διεύρυνση των επικερδών μπιζνες”. (www.rizospastis.gr). Δηλαδή το γνωστό τροτσικιστικό τροπάρι του ψευτοΚΚΕ: Κάτω ο καπιταλιστής Τσίπρας, κάτω ο καπιταλιστής Πούτιν! Δύο αστικές τάξεις με κοινό συμφέρον το καπιταλιστικό κέρδος βλέπει ο Ριζοσπάστης, εκεί που στεκόταν δουλικά ένας σοσιαλφασίστας μπροστά στον αρχηγό μιας νεοχιτλερικής υπερδύναμης που ασκεί ωμό φασισμό στο εσωτερικό της χώρας του και διακρίνεται στο διαμελισμό κρατών και στις σφαγές αμάχων ξένων κρατών. Αυτή η “κριτική” καθόλου δεν στεναχωρεί τον Πούτιν που προσπαθεί να πλασάρει στη Δύση ακριβώς αυτό το πρόσωπο του ηγέτη μίας σύγχρονης καπιταλιστικής χώρας. Όμως το πολύ αίμα που έχει στα χέρια του, από την Πολιτικόφσκαγια και το Λιτβινένκο, μέχρι την Τσετσενία, τη Γεωργία, και την Ουκρανία, δεν τον κάνουν καθόλου πειστικό τουλάχιστον στην κοινή γνώμη των ευρωπαϊκών χωρών, αφού οι δυτικοί μονοπωλιστές ηγέτες τους κλείνουν όλο και περισσότερο τα μάτια στο αίμα αυτό. Διευκολύνει επίσης, αφάνταστα τον Τσίπρα που θέλει να πουλήσει και αυτός το παραμύθι ότι υποκλίνεται στον Πούτιν τάχα για τις “μπίζνες”, και όχι για να τον βοηθήσει στα θερμά μέτωπα που έχει ήδη ανοιχτά και στον πόλεμο που ετοιμάζει.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και όλος ο υπόλοιπος στολίσκος του σοσιαλφασισμού. Το “Κ”ΚΕ μ-λ αναφέρει στην ανακοίνωση του ότι τα ρώσικα μονοπώλια επιθυμούν να πάρουν μέρος στη λεηλασία του δημόσιου πλούτου στα πλαίσια που έχουν χαράξει οι “ιμπεριαλιστές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΔΝΤ”! Επίσης επισημαίνει ότι υπάρχει κίνδυνος πολεμικής ανάφλεξης στο Αιγαίο από τη νατοϊκή πολιτική και τη σύμπλευση της Ελλάδας με αυτή που μπορεί να προκαλέσει την αντίδραση της Ρωσίας, με αποτέλεσμα λόγω της νατοϊκής αυτής προκλητικότητας να κινδυνεύει η ειρήνη! Δηλαδή η ανακοίνωση για την επίσκεψη του Πούτιν είχε συνθήματα όχι στο ΝΑΤΟ, όχι στην ΕΕ, όχι στο ΔΝΤ. Οι Ρώσοι, ή θα παρασύρονται κι αυτοί να πάρουν κάτι από τη χώρα μέσα στο ξεπούλημα που διατάζουν η ΕΕ και το ΔΝΤ, ή θα αναγκάζονται να απαντήσουν στις νατοϊκές

συνέχεια πίσω

ΤΟ ΝΕΟ ΑΦΕΝΤΙΚΟ ΚΑΝΕΙ ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΔΥΝΑΜΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 7

προκλήσεις. Σε κάθε περίπτωση δεν είναι η Ρωσία το πρόβλημα, ούτε ο Πούτιν. Έτσι ο Σαββίδης και ο Ριμπολόβλεφ μπορούν να θεωρηθούν ενεργόμενα της ΕΕ και του ΔΝΤ στην επίθεση τους κατά της χώρας, αλλά και η πολιτική σύγκρουση του Τσίπρα με την ΕΕ στο ζήτημα των κυρώσεων κατά της Ρωσίας μπορεί να θεωρηθεί φιλειρηνική πολιτική αφού δεν έχει να κάνει με τη νατοϊκή προκλητικότητα...

Τι να πούμε τώρα για το Λαφαζάνη, τον άνθρωπο που υποκλινόταν με πάθος μπροστά στο Μίλερ της Γκάτζπρομ, που δήλωσε ότι η κυβέρνηση είναι υπόδουλη στην αμερικανονατοϊκή πολιτική και γι' αυτό "υποβάθμισε αφόρητα την επίσκεψη Πούτιν στην Αθήνα και περιόρισε ασφυκτικά τις δυνατότητες που υπήρχαν για την προετοιμασία της και για να επιτευχθούν χειροπιαστά αποτελέσματα σ' όλους τους τομείς των ελληνορωσικών σχέσεων" (<http://www.naftemporiki.gr/story/1108947/p-lafazanis-i-kubernisi-upobathmise-tin-eriskersi-routin>). Δεν μπόρεσε ο Λαφαζάνης να αντέξει πόσο "αφόρητα" υποβάθμισε η κυβέρνηση την επίσκεψη. Τι έπρεπε να κάνει δηλαδή; Έστειλε τρία μαχητικά να τον συνοδεύουν, έβαλε όλα τα στελέχη της να στέκονται προσοχή, έβαλε την κρατική τηλεόραση να παίζει επί δύο μέρες την επίσκεψη, έκλεισε όλους τους δρόμους για ώρες για να περνάει σε κόκκινο χαλί το νέο αφεντικό, μέχρι που έκλεισε και το θαλάσσιο δρόμο όταν έφευγε από το Άγιο Όρος... Τέλος, ο Λαφαζάνης διαπίστωσε ότι "η μνημονιακή Ελλάδα αποτελεί δυστυχώς ευρω-ατλαντικό κόπεδο". Φαντάσου να μην ήταν!

Εννοείται ότι κουβέντα δεν είπε για το ότι το μεγάλο καλό αφεντικό ευλόγησε τα μνημόνια, και επέκρινε αυτούς που ζητάνε από την κυβέρνηση "άθλους του Ηρακλή" στις αυλές της ευρωπαϊκής γραφειοκρατίας...

Μόνο η ναζιστική συμμορία της "Χρ. Αυγής" ξεπέρασε σε ενθουσιασμό το Λαφαζάνη. Οι ναζιστές σε ανακοίνωσή τους αναφέρουν πως "Η Χρ. Αυγή καλωσορίζει στην πατρίδα μας τον ηγέτη της Ρωσίας Βλαδίμηρο Πούτιν", ενώ διαμαρτυρήθηκαν με τη σειρά τους γιατί η κυβέρνηση υποβάθμισε την επίσκεψη επειδή έστειλε τον υπουργό Εθν. Άμυνας να τον υποδεχτεί στο αεροδρόμιο και δεν πήγε ο ίδιος ο πρωθυπουργός!

Όλοι οι υπόλοιποι που βρίσκονται συνήθως στους δρόμους κατά των επεμβάσεων των ΗΠΑ στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, κατά της επιθετικότητας του Ισραήλ κλπ, και που ρίχνουν τη πρωτεύουσα στους καπνούς των κούφιας συρράξεων τώρα, σεμνά και τακτικά προτίμησαν να απέχουν εντελώς από οποιαδήποτε διαμαρτυρία δείχνοντας πόσο μικρή απόσταση τους χωρίζει από τους ναζιστές και τους παπάδες.

Μοναδική φωνή αντίστασης η ΟΑΚΚΕ

Η μοναδική φωνή διαμαρτυρίας που

υψώθηκε απέναντι στους πανηγυρισμούς και τις θριαμβευτικές ιαχές του πολιτικού καθεστώτος ήταν αυτή της ΟΑΚΚΕ με την καμπάνια της πλατιάς αφισοκόλλησης της αποκάλυψης σαν εχθρού του δήθεν σωτήρα και αληθινού εχθρού του λαού και της χώρας και των ντόπιων υποτακτικών του. Αυτή η καμπάνια σχεδόν ταυτόχρονα σε Αθήνα, Πειραιά, Θεσσαλονίκη και επαρχία, προκάλεσε μεγάλη εντύπωση και είχε απήχηση. Στο κέντρο της Αθήνας έμειναν αρκετές αφίσες για μέρες, παρόλο που κάποιες σκίστηκαν. Αυτό σημαίνει ότι όσο και αν έχουν λυσσάζει οι ρωσόδουλοι, το καλύτερο που έχουν καταφέρει είναι να δημιουργήσουν στο λαό μια θετική εντύπωση για τον Πούτιν μόνο σαν αντίπαλο δέος σε αυτούς που του έχουν δείξει σαν κύριους εχθρούς τους, ΕΕ, ΔΝΤ, δανειστές. Αλλά δεν υπάρχει κανένας φανατισμός στο λαό υπέρ του Πούτιν αφενός γιατί ακόμα και στην Ελλάδα έχει γίνει γνωστή η κακή του φήμη σαν αυταρχικού ηγέτη, αφετέρου γιατί ποτέ κανείς δεν μπόρεσε να παρουσιάσει κάποιο πειστικό επιχείρημα ότι ο ρώσικος λαός καλοπερνάει υπό την ηγεσία του αλλά και γιατί επί της ουσίας δεν έχει κάνει ποτέ τίποτα για να βοηθήσει τη χώρα.

Η καμπάνια της ΟΑΚΚΕ είχε απήχηση όχι μόνο χάρη στην πολιτικά εύστοχη αφίσα που δημοσιεύουμε εδώ, αλλά κυρίως γιατί αυτή η αφίσα πρόβαλε έντονα μέσα στο πολιτικό κενό που δημιούργησε η βρώμικη και εντελώς καιροσκοπική πολιτική της αστικής τάξης. Εννοούμε ότι η μεν φιλορώσικη αντιπολίτευση δεν μπορούσε να μιλήσει υπέρ του Πούτιν γιατί θέλει να φαίνεται ευρωπαϊκή, το δε ψευδοΚΚΕ και οι άλλοι τροτσικιστές της ουράς του δεν μπορούσαν να μιλήσουν υπέρ του γιατί παριστάνουν τους κομμουνιστές, ενώ οι αναρχικοί έπρεπε και αυτοί να είναι εντελώς ήσυχοι γιατί εδώ και πολλά χρόνια είναι απλοί άτακτοι κνίτες με μολότωφ.

Έτσι, μέσα σε αυτήν την αμηχανία, το μόνο πράγμα που υπήρχε στους τοίχους του κέντρου της πόλης ήταν η απωθητική φάτσα του ιερού προσκεκλημένου, που συνοδεύονταν από μία προειδοποίηση στον ελληνικό λαό, ότι αυτός που του πλασάρουν σα φίλο δεν είναι ένας ηγέτης που διακρίνεται για τα ανθρωπιστικά και φιλειρηνικά του αισθήματα, ούτε κανένας αφοσιωμένος φίλος των "φτωχών και αδυνάτων", αλλά ένας στυγνός δικτάτορας στη χώρα του, διαμελιστής χωρών, και σφαγέας αμάχων, και γι αυτό μπορεί να είναι μόνο δυνάστης ενός λαού, και ποτέ φίλος του.

Αυτή η εικόνα με αυτή την προειδοποίηση δίπλα σε ένα σφυροδρέπανο, την ώρα που όλα τα "επίσημα" σφυροδρέπανα στη χώρα υποκλίνονταν στον ισχυρό ηγέτη, ενόχλησε το ρώσικο ιντερνετικό τύπο και συγκεκριμένα την ιντερνετική εφημερίδα της Ρωσίας lenta.ru, και σε τέτοιο βαθμό μάλιστα ώστε να συμπεριλάβει εκτενή αναφορά στην ΟΑΚΚΕ στην ανταπόκρισή της για την επίσκεψη του Πούτιν στην Αθήνα.

Η σχετική είδηση εμφανίστηκε και σε ένα ελληνικό μπλογκ (<http://scottishbetting.blogspot.gr/2016/05/ta.html>). Το lenta.ru είναι ένα από τα πιο δημοφιλή ρωσόφωνα ιντερνετικά μέσα με πάνω από 600 χιλιάδες επισκέπτες ημερησίως στο οποίο το 2014 το Κρεμλίνο επέβαλε δικιά του διεύθυνση για να το ελέγξει (σχετική αναφορά στο Wikipedia).

Αναφέρει συγκεκριμένα το ρεπορτάζ της Lenta.ru: "Στο Εθνικό Πάρκο δίπλα από το Κοινοβούλιο και την κατοικία του πρωθυπουργού χοροπηδούν παιδιά, αγκαλιάζουν τους πυλώνες και φωτογραφίζονται οι τουρίστες. Αλλά στους δρόμους της πόλης κρέμονται αφίσες με μια μάλλον απάισια εικόνα του Πούτιν που μοιάζει με λύκο. Και μια προειδοποίηση: Δεν πρέπει να συνεργαστούμε με τη Ρωσία. Είναι η αφίσα του τοπικού Κομμουνιστικού Κόμματος, του ΟΑΚΚΕ, που προσπαθεί να βρει άλλον έναν ένοχο για την οικονομική κρίση της χώρας". Στη συνέχεια το κείμενο της ρώσικης εφημερίδας επισημαίνει ότι: "Παρά την πληθώρα των αφισών με την κριτική στον Πούτιν, υπάρχουν παραδοσιακά καλές σχέσεις με τους Έλληνες". Με λίγα λόγια το lenta.ru καταλογίζει στην ΟΑΚΚΕ ότι εξαπέλυσε μία καμπάνια τρομοκρατίας του πληθυσμού ενάντια στις διαθέσεις ενός φιλορώσικου λαού και στις αντίστοιχες φιλελληνικές του ρώσικου λαού που τις αποτυπώνουν οι καλές σχέσεις μεταξύ των ηγεσιών των δύο κρατών.

Αυτή είναι μια εντελώς διαστρεβλωμένη εικόνα της καμπάνιας της ΟΑΚΚΕ και έχει σα στόχο να τη συκοφαντήσει και να υποβαθμίσει την απήχυσή της. Γιατί το περιεχόμενο της αφίσας και η ίδια η καμπάνια της αφισοκόλλησης είχε στόχο να αποκαλύψει στο λαό τον πραγματικό χαρακτήρα του Πούτιν ενάντια στους τόνους από ψέμματα που ακούστηκαν από την επίσημη πολιτική ηγεσία και αναπαρήγαγαν τα ΜΜΕ, ιδιαίτερα τα κρατικά, και όχι να προκαλέσει οποιαδήποτε αντίθεση με το ρώσικο λαό. Άλλωστε η πραγματικότητα ήταν ακριβώς η αντίστροφη. Ο όγκος και η πληθώρα της προπαγάνδας στη χώρα ήταν φιλοπουτινικός, και αυτό τον όγκο δεν είχε σε καμία περίπτωση τη δύναμη να τον υπερκαλύψει η "πληθώρα των

αφισών" της ΟΑΚΚΕ. Ο λόγος που θορυβήθηκε τόσο πολύ το lenta.ru είναι ότι υπήρχε μόνο μία αφίσα στο δρόμο για την επίσκεψη Πούτιν η οποία ήταν εναντίον του, και η οποία ήταν αρκετά πειστική για να διαβαστεί και να προβληματίσει χωρίς να σκιστεί ή να καλυφθεί αυθόρμητα. Αυτό σημαίνει ότι πέτυχε το στόχο της και ότι ο ελληνικός λαός μπορεί να συμπαθεί την επίσημη Ρωσία σαν αντίβαρο στην Ευρώπη που έχει προβοκαριστεί σαν κύριος εχθρός του, αλλά τον Πούτιν δεν τον πολυσυμπαθεί. Τουλάχιστον αυτό δεν το είδαμε πουθενά όποτε κολλούσαμε εκτός από έναν χρυσαυγίτη που διαμαρτυρήθηκε φωναχτά γι αυτήν, αλλά κανείς από τους πολλούς διαβάτες που ήταν εκεί δεν τον υποστήριξε.

Η απήχηση της αφίσας φάνηκε και στο διαδίκτυο και πολλές ήταν οι αναφορές σε ιστοσελίδες και τα σχόλια στο twitter, φιλικά και εχθρικά (από συριζαίους και ανταρσύτες στα οποία πάντως ήταν έκδηλη η αμηχανία για το ότι οι συνήθεις "κινηματίες" περιορίστηκαν σε αυτή την επίσκεψη στο να βλέπουν χωρίς να ενοχλούνται τα κόκκινα χαλιά στο νέο αφεντικό).

Επίσης δημοσιεύτηκε ολόκληρη στην εφημερίδα "Το Ποντίκι". Πρόκειται για τη δεύτερη τέτοια δημοσίευση, η πρώτη ήταν η ανακοίνωση για την κατάρριψη του ρώσικου αεροπλάνου από την Τουρκία. Και στις δύο περιπτώσεις η δημοσίευση συνοδεύτηκε από αρνητικά σχόλια. Σε αυτή την περίπτωση η εφημερίδα αποδίδει την κατηγορία της "ρωσοπληξίας" στην ΟΑΚΚΕ, την οποία επιμένει να αναφέρει ως "οργάνωση για την ανασύνταξη του ΚΚΕ". Αλλά δεν θα έμπαινε στον κόπο ούτε το Ποντίκι να ασχοληθεί μαζί μας αν αυτή η αφίσα δεν είχε μια πλατιά θετική απήχηση.

Η επιτυχία της καμπάνιας της ΟΑΚΚΕ οφείλεται στην πειστικότητα της γραμμής της. Αποδεικνύεται όλο και περισσότερο ότι η μεγαλύτερη ζημιά που κάνουν σήμερα στον ελληνικό λαό οι δήθεν αντιπολιτεύσεις είναι ότι του δείχνουν τους εχθρούς του για φίλους και σωτήρες και τον εμποδίζουν να δει ποιος καταστρέφει τη ζωή του για να μπορεί να τον αντιμετωπίσει. Η ΟΑΚΚΕ σε αυτή την περίοδο έχει να παίζει τον πιο καίριο ρόλο στην

ΝΕΟ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

συνέχεια από τη σελ. 13

ο Ιάσωνας Σχινάς-Παπαδόπουλος πετύχαινε τον διορισμό του αδελφού του αλλά και της μητέρας του... Την ίδια στιγμή, ακόμη ένα μέλος της Νεολαίας του ΣΥΡΙΖΑ που διατηρεί φιλικές σχέσεις με τον γραμματέα Ιάσωνα Σχινά-Παπαδόπουλο εργάζεται σε γραφείο υπουργού" (σσ. του γνωστού κ. Πολάκη) (<http://www.protothema.gr/18-1>). Μάλιστα ο θρασύς σοσιαλφασίστας μετά το σάλο που ξεσήκωσε αυτός ο διορισμός του σε μακροσκελή ανακοίνωσή του (απίστευτο μνημείο θράσους) δικαιολόγησε τις πράξεις του με το γεγονός ότι ο παππούς του και οι πρόγονοί του ήταν

στο ΕΑΜ και έτσι αυτός έχει το δικαίωμα να διορίζει τους δικούς του στο κράτος! Να τι έλεγε ο αρχιψεύτης Τσίπρας όταν ήταν αντιπολίτευση "Αποσυμφορούμε το δημόσιο τομέα από τις στρατιές των συμβούλων και των μετακλητών υπαλλήλων και προωθούμε την στελέχωση των γραφείων υπουργών, γενικών γραμματέων και διοικητών από τις τάξεις των δημόσιων υπαλλήλων, της Δημόσιας Διοίκησης. Ερχόμαστε για να εμπιστευθούμε τη Δημόσια Διοίκηση, ανεξάρτητα από το σε ποιο κόμμα ανήκουν" (στο ίδιο).

Αλλά αργά η γρήγορα οι θρασείς σοσιαλφασίστες θα έχουν την τύχη που τους αξίζει.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΩΝ ΡΩΣΩΝ ΟΛΙΓΑΡΧΩΝ

(Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 6/5)

Όπως αναμέναμε, οι πράξεις της κυβέρνησης Πούτιν-Τσίπρα κινήθηκαν σε πλήρη αντίθεση με τις προηγούμενες διακηρύξεις του πρωθυπουργού ότι “Δεν υπάρχουν σύνορα στη θάλασσα” και τις διαβεβαιώσεις του υπουργού ναυτιλίας Θ. Δρίτσα ότι “σε κάθε περίπτωση, δεν μπορεί να απαγορευτεί η ελεύθερη ναυσιπλοΐα στην περιοχή” του Σκορπιού, του νησιού που έχει αγοραστεί από το ρώσο ολιγάρχη και στενό φίλο του Πούτιν Ντ. Ριμπολόβλεφ.

Όπως γράφει το “Πρώτο Θέμα” της 8/5, η περσινή απόφαση του λιμενάρχη Λευκάδας να απαγορεύσει τη διέλευση όλων των σκαφών από τη θάλασσα περιοχή ανάμεσα στα νησιά Σκορπιό και Σκορπίδι δημοσιεύτηκε στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης στις 26 Απριλίου. Για να αποτραπεί η διέλευση, η περιοχή οριοθετείται με πλωτούς σηματοφόρους την ημέρα και φωτιστική πηγή τη νύχτα, με τους παραβάτες να αντιμετωπίζουν αστική και ποινική ευθύνη και με πρόστιμο που ανέρχεται στα 29.347,03 ευρώ σύμφωνα με το ΠΔ 193/2001. Από τα έγγραφα της δικογραφίας που σχηματίστηκε, ύστερα από κατάθεση μηνυτήριας αναφοράς ενός πλωτάρχη του πολεμικού ναυτικού ε.α., προκύπτει ότι η κυβέρνηση δεν πρόβαλε καμία αντίσταση στις παράλογες απαιτήσεις του ρώσου κροίσου παρά έσπευσε - και μάλιστα σε χρόνο ρεκόρ - να τις ικανοποιήσει στο ακέραιο! Όπως διαβάζουμε από την ίδια πηγή:

“Ένα χρόνο πριν, στις 28 Απριλίου 2015, έφτασε στο υπουργικό γραφείο επιστολή της εταιρείας Μυκήναι Α.Ε., διαχειρίστριας εταιρείας του Σκορπιού, για λογαριασμό του Ρώσου κροίσου, με την οποία ζητούνταν η λήψη αυστηρών

μέτρων ασφαλείας στο νησί καθ’ όλη τη διάρκεια του έτους. Στην επιστολή αναφερόταν ότι λόγω των αφίξεων υψηλών καλεσμένων στο νησί κρινόταν επιβεβλημένη η αποτροπή διέλευσης και προσέγγισης διαφόρων πλοίων. Το υπουργείο στέλνει 10 μέρες αργότερα διαταγή στο λιμεναρχείο Λευκάδας στην οποία σημειώνεται ότι “τη νήσο Σκορπιός επισκέπτονται τακτικά πρόσωπα που χρήζουν ιδιαίτερης μέριμνας και ασφάλειας λόγω των σημαντικών τους ρόλων στη διεθνή οικονομική και πολιτική ζωή και δυνητικά χαρακτηρίζονται ως άνω ιδιότητάς τους”. Για τον λόγο αυτό και “με επιδιωκόμενο σκοπό τη διασφάλιση της προσωπικής ελευθερίας και της εν γένει ασφάλειας των ως άνω προσώπων” ζητούνταν η έκδοση απόφασης που θα προέβλεπε “την απαγόρευση διέλευσης κάθε επαγγελματικού και ιδιωτικού πλοίου αναψυχής, πλην αυτών που προσεγγίζουν το λιμένα με τη συναίνεση των ιδιοκτητών, στο θαλάσσιο χώρο μεταξύ των νήσων Σκορπιός και Σκορπίδι, τόσο από τη δυτική όσο και από την ανατολική είσοδο του θαλάσσιου διαύλου”.

Το υπουργείο επανέρχεται με νέα δια-

ταγή στις 22 Μαΐου του 2015 απαιτώντας την έκδοση απόφασης απαγόρευσης επικαλούμενο λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας. “Το ενδεχόμενο πρόκλησης επεισοδίου κατά κάποιων ή κάποιου από τα πρόσωπα αυτά προφανώς άπτεται της δημόσιας τάξης και ασφάλειας και οπωσδήποτε ένα τέτοιο συμβάν θα προκαλούσε σοβαρό ζήτημα διατήρησης της ευρυθμίας, της τάξης και της ασφάλειας τόσο στην εγγύς, όσο και στην ευρύτερη περιοχή ευθύνης σας”.

Τελικά στις 28/5/15 ο λιμενάρχης αναγκάστηκε να εκδώσει απόφαση με την οποία απαγορεύεται η διέλευση για όλες τις ώρες της ημέρας και για διάστημα ενός έτους. Λόγω όμως των έντονων αντιδράσεων που προκλήθηκαν από φορείς και κατοίκους του νησιού η διάρκεια ισχύος της απόφασης καθορίστηκε να είναι οκτώ μήνες μεταξύ Μάρτη και Οκτώβρη. Τώρα η κυβέρνηση και επίσημα παραχωρεί τη θάλασσα αυτή περιοχή της ελληνικής επικράτειας για άλλη μία σεζόν στα αφεντικά της για αποκλειστική χρήση και μάλιστα με επίσημη αιτιολογία τη διασφάλιση της “προσωπικής ελευθερίας και ασφάλειας” του Ριμπολόβλεφ και των “υψηλών” προσκεκλημένων του, δηλ. με στόχο την ελευθερία και ασφάλεια των ρώσων νεοαποικιοκρατών, των πραγματικών της αφεντικών σε βάρος της ελευθερίας και ασφάλειας των ντόπιων κατοίκων της περιοχής!

Μάλιστα, για να κατοχυρωθεί πλήρως ο ρώσος ολιγάρχης, η δουλοπρεπής κυ-

βέρνηση ΣΥΡΙΖΑ έσπευσε να ικανοποιήσει και ένα άλλο αίτημά του: την οριοθέτηση αιγιαλού για το Σκορπιό και τη νησίδα Τσοκάρι που ανήκουν σ’ αυτόν:

“Σε κάθε περίπτωση, πάντως, εδώ και μερικούς μήνες ο Σκορπιός και το νησάκι Τσοκάρι, που βρίσκεται δυτικά του και ανήκει και αυτό στην οικογένεια Ριμπολόβλεφ, έχουν οριοθετημένο αιγιαλό. Η διαχειρίστρια εταιρεία Μυκήναι Α.Ε. είχε καταθέσει δύο σχετικές αιτήσεις για τον καθορισμό αιγιαλού ήδη από τον Σεπτέμβριο του 2013. Την επικύρωση έκθεσης αιγιαλού και παράλις από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου ακολούθησε η απόφαση καθορισμού ορίων αιγιαλού των δύο νησιών στις 26 Οκτωβρίου 2015. Στην απόφαση αυτή αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι η περιοχή βρίσκεται εντός δικτύου Natura, ενώ σημειώνεται η ύπαρξη νομίμως υφιστάμενων τεχνικών έργων, όπως επίσης και το ότι δεν υπάρχουν καταγεγραμμένα δημόσια κτήματα που βρίσκονται σε άμεση γειτνίαση με την παράκτια ζώνη”.

Κι ενώ όλοι ψάχνουν στο Αιγαίο για να ανακαλύψουν προκλήσεις της Τουρκίας, η ελληνική πολιτική ηγεσία παραδίδει απλόχερα και μέσα στη γενική σιωπή την εδαφική κυριαρχία της χώρας στους ρώσους νεοαποικιοκράτες και τους συμμάχους τους. Για τα δουλοπρεπή αυτά σκουλήκια ο λαός μας, οι ψαράδες αλλά και οι απλοί τουρίστες αντιμετωπίζονται σαν απειλή.

Δυναμώνουν τα βασανιστήρια του λαού για τη διάσπαση της Ευρώπης και για την παράδοση της χώρας στα νέα αφεντικά

συνέχεια από τη σελ. 4

τοίμος στην μεγάλη σημασία συνεδρίαση της 24 του Μάη του Ευρωγκρουπ όπου θα μπορούσε να πει: Κύριοι έδωσα σαν κυβέρνηση στο λαό μου, ψηφοφόρους μου και μη, ένα εξασθενωτικό χτύπημα που κανείς άλλος δεν θα τόλμούσε με τόση ωμότητα να δώσει, παρά μόνο μια “αριστερή” κυβέρνηση που ακόμα ελέγχει σε μεγάλο βαθμό τις λαϊκές αντιδράσεις. Λοιπόν η ΕΖ δεν μπορεί να φέρνει την ελληνική κυβέρνηση και την Ευρώπη σε μεγαλύτερους κινδύνους και μάλιστα πριν το βρετανικό δημοψήφισμα.

Έτσι διευκόλυνε το ΔΝΤ να πιέσει τη Γερμανία να υπογράψει μια μεγαλύτερη υποχώρηση στο ΔΝΤ από εκείνη που υπέγραψε στις 9 του Μάη για τη μείωση του χρέους.

Αυτό βέβαια έγινε την ίδια ώρα που οι συνδυασμένες πιέσεις από τους φίλους τους Πούτιν, δηλαδή την Κομισιόν, τη Γαλλία και την Ιταλία και κυρίως τις ΗΠΑ του Ομπάμα είχαν κορυφωθεί. Μάλιστα οι τελευταίες μιλούσαν όλο και περισσότερο για τον κίνδυνο μια αποτυχία της ΕΖ να σπρώξει την Ελλάδα, οπότε και την ΝΑ πτέρυγα του ΝΑΤΟ στα χέρια της Ρωσίας. Τέλος σε παγκόσμιο πολιτικό επίπεδο η οικονομολογική άποψη ότι η

Ελλάδα φτιάχνει νέο χρέος και πεθαίνει εξ αιτίας της αντιναπτυσιακής πολιτικής της, και όχι από το ήδη συσσωρευμένο μεγάλο χρέος της, έχει μείνει πλέον μειωμένη και είναι αντιδημοφιλής όσο η Ελλάδα εξαθλιώνεται. Πολύ δύσκολα λοιπόν ο Σόιμπλε θα μπορούσε να αντέξει παραπέρα την πίεση του ΔΝΤ και να τινάξει στον αέρα το Ευρωγκρουπ της 24 του Μάη.

Έτσι αυτός δέχτηκε τον συμβιβασμό που του πρότειναν η Κομισιόν η Γαλλία και η Ιταλία, δηλαδή να υπογράψει πιο καθαρά την ελάφρυνση του χρέους μετά το 2018 από όσο το έκανε αυτό στις 9 του Μάη, αλλά χωρίς να υπάρχει ποσοτική δέσμευση για ελάττωση του χρέους με αντάλλαγμα να μην αντιταχθεί ανοιχτά το ΔΝΤ στη συμφωνία και βέβαια να μην χρεωκοπήσει η Ελλάδα. Όλα αυτά για να μπορέσει ο ίδιος ο Σόιμπλε και η πλειοψηφία του CDU-CSU να ησυχάσουν, αν όχι μέχρι το 2017 που γίνονται οι γερμανικές εκλογές, τουλάχιστον μέχρι τα τέλη του χρόνου οπότε το ΔΝΤ θα αποφάσιζε οριστικά αν θα συμμετείχε ή όχι στο ελληνικό πρόγραμμα. (Γιατί αφού αυτή η συμφωνία δεν προβλέπει πόση θα είναι η ελάφρυνση του χρέους και επειδή έστω προφορικά το ΔΝΤ την αποδέχτηκε, προς το παρόν δεν χρειάζεται να περάσει από το γερμανικό

κοινοβούλιο).

Οι εκβιασμοί η πολιτική ανωμαλία, το σαμποτάζ και η πείνα δεν θα τελειώσουν όσο είναι οι ρωσόδουλοι στην εξουσία

Όμως από την πλευρά μας δεν πιστεύουμε ότι η δουλειά των Τσιπραίων και κάθε πράκτορα ή φίλου της πουτινικής Ρωσίας είναι να δώσουν τόσο πολύ καιρό στον Σόιμπλε ώστε αυτός σχεδόν να ηγεμονεύει μέσα στην γερμανική κυβέρνηση μέχρι του σημείου αυτή να προσπαθεί να ζωντανέψει τον εδώ και χρόνια σχεδόν αχρηστευμένο συμβατικό γερμανικό στρατό που μπροστά στον ρωσικό είναι σχεδόν ανύπαρκτος.

Ήδη ο Τσακαλώτος, λέγοντας ότι υπάρχουν νέες κόκκινες γραμμές για την Ελλάδα στην εξειδίκευση κάποιων νέων μέτρων που υπήρχαν στη συμφωνία της 24 του Μάη, ξαναβάζει σε αμφισβήτηση την μόλις υπογραμμένη συμφωνία ενώ και οι Καμμένος και Βούτσικος κατήγγειλαν την ψηφισμένη από τους ίδιους αύξηση του ΦΠΑ για τα νησιά. Το χειρότερο είναι ότι 3 μέρες μετά τη συμφωνία και επί δύο μέρες το αυτοκρατορικά τιμώμενο πρόσωπο στην Ελλάδα ήταν ο Πούτιν ο μεγαλύτερος εχθρός της Ευρώπης. Αυτή η

πρόκληση σήμαινε βέβαια κάλεσμα σε μια ύαινα που θα καταβροχθίζει φτηνά τα καλύτερα κομμάτια της χώρας μας κάτω από το γενικό χειροκρότημα την ώρα που οι δανειστές θα χάνουν τα δισεκατομμύρια τους δίνοντάς τα σε μια χώρα που τους μισεί. Όμως πάνω απ’ όλα η επίσκεψη Πούτιν αποτελεί σαφή απειλή στην ΕΕ ότι αν αυτή δεν σπάσει τον Ιούλιο το εμπάργκο στη Ρωσία ίσως χάσει πολιτικά την Ελλάδα, και ότι στις όποιες νέες διενέξεις της Ελλάδας με την ΕΖ για νέα μέτρα, για χρέος κλπ θα είναι πιο ορατή σε όλους η απειλή ότι η Ελλάδα μπορεί να γείρει προς τη Ρωσία και τον ρωσοκινεζικό άξονα αν οι απαιτήσεις της δεν ικανοποιηθούν.

Κι όμως μέσα σε αυτές τις μεγάλες αλλαγές και στους πελώριους γεωπολιτικούς εκβιασμούς στην ΕΕ αυτό που βρήκε να πει ο Σόιμπλε είναι ότι είναι αισιόδοξος ότι η Ελλάδα θα πάει καλά οικονομικά και ότι ήδη πάει καλύτερα. Αυτό μόνο σαν ανέκδοτο μπορεί να εκληφθεί και η εξήγησή του βρίσκεται κατά τη γνώμη μας στο ότι ο Σόιμπλε προσπαθεί απεγνωσμένα να πουλήσει τη συμφωνία στην γερμανική κοινή γνώμη, δηλαδή να την πείσει ότι τα δεκάδες δισ που θα δώσει η

συνέχεια στη σελ. 11

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ - ΒΙΑΣΤΗΣ ΝΤΟΥΤΕΡΤΕ ΤΣΙΡΑΚΙ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΩΝ

(Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 6/5)

Φαβορί για τις προεδρικές εκλογές της 9/5 στις Φιλιππίνες εμφανίζεται ο 71χρονος δικηγόρος και πρώην δήμαρχος της πόλης Νταβάο, Ροντρίγκο Ντουτέρτε. Στο πρόσωπό του ο κινέζικος επεκτατισμός, που εντείνει τις προκλήσεις του στον Ειρηνικό, έχει βρει ένα σίγουρο στήριγμα που απειλεί να διασπάσει το αντιφασιστικό-αντικινέζικο μέτωπο όλων σχεδόν των χωρών της ΝΑ Ασίας στο σχηματισμό του οποίου οι Φιλιππίνες του Ακίνο έπαιζαν τον πρωταγωνιστικό ρόλο.

Οι κινέζοι σοσιαλιμπεριαλιστές παραβιάζουν εδώ και καιρό την αποκλειστική οικονομική ζώνη των Φιλιππίνων κατασκευάζοντας τεχνητά νησιά και παρενοχλούν τους φιλιππινέζους ψαράδες που αλιεύουν εκεί. Γι' αυτό και οι Φιλιππίνες έχουν προσφύγει στη Χάγη από όπου όμως απέχουν επιδεικτικά οι κινέζοι φασίστες.

Αντίθετα ο νέος επίδοξος πρόεδρος εμφανίζεται ανοιχτός στην κοινή εκμετάλλευση στα διαφιλονικούμενα νερά και δηλώνει για τις διαφορές αυτές ότι "αν η Κίνα μου κατασκευάσει τρένο γύρω απ' το Μιντανάο, τρένο απ' τη Μανίλα στο Μπικόλ... μου κατασκευάσει τρένο στο Μπατάνγκας, για τα έξι χρόνια που θα είμαι πρόεδρος θα το βουλώσω" (ABC-CBS News, 11/4). Άλλωστε ο ίδιος έχει προεξοφλήσει την ήττα των διπλωματικών, αμυντικών απέναντι στον κινέζικο σο-

σιαλιμπεριαλισμό, κινήσεων της Μανίλα δηλώνοντας ότι αφού περάσουν δύο χρόνια άκαρπων νομικών ενεργειών (εννοεί την προσφυγή στη Χάγη) θα καταφύγει σε διμερείς συνομιλίες με το Πεκίνο. Οι διμερείς συνομιλίες είναι κάτι που συμφέρει αφάνταστα τους κινέζους μιλιταριστές καθώς έτσι αποδυναμώνεται το όποιο μέτωπο των άλλων διεκδικητών των νησιών Σπράτλι, όπως είναι π.χ. οι Φιλιππίνες, το Βιετνάμ και η Μαλαισία, οι οποίοι ευνοούν τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις με την πανίσχυρη στρατιωτικό-διπλωματικά Κίνα, δηλαδή να μην είναι η κάθε μια χώρα μόνη της απέναντι στο τέρας αλλά όλες μαζί.

Πέρα από τη στάση του απέναντι στον κινέζικο φασισμό μερικά ακόμα στοιχεία αρκούν για να καταδείξουν την άκρως σιχαμερή φυσιογνωμία αυτού του υποκειμένου.

Πρόκειται για τη διασύνδεσή του με συμμορίες δολοφόνων, που στο όνομα της πάταξης της εγκληματικότητας έχουν σκοτώσει με συνοπτικές διαδικασίες πολύ κόσμο - η HumanRights-Watch υπολογίζει τα θύματα σε παραπάνω από 1.000 από τα μέσα της δεκαετίας του '90 - απλά και μόνο με την υποψία εκτέλεσης κάποιου αδικήματος. Ο Ντουτέρτε έχει συνδέσει το όνομά του σα δήμαρχος της πόλης Νταβάο με το στήσιμο αυτού του μηχανισμού, των επονομαζόμενων "αποσπασμάτων θανάτου του Νταβάο", κι έχει μάλιστα παραδεχτεί δημόσια ότι υπήρξε μέρος τους. Τώρα απειλεί ότι θα εφαρμόσει αυτό το σύστημα τρομοκρατικής βίας σε όλη τη χώρα: "Αυτοί οι 1.000 θα γίνουν 100.000. Θα σας πνίξω όλους στον κόλπο της Μανίλα, και θα ταΐσω τα ψάρια εκεί", υποσχέθηκε σε συνέντευξη τοπικού καναλιού (AlJazeera, 25/5/15). Πιστεύεται ότι τα δολοφονικά αυτά αποσπάσματα ξεκίνησαν από πρώην μέλη του ψευτοαριστερού αντάρτικου, του Νέου Λαϊκού Στρατού. Ανίκανες να αντιμετωπίσουν την αχαλίνωτη εγκληματικότητα, οι κρατικές αρχές έχουν ανεχτεί τη δράση αυτών των συμμοριών κι επι-

τρέπουν στον Ντουτέρτε να καυχείται για τις επιδόσεις του απέναντι στο έγκλημα.

Είναι η εγκατάλειψη αυτή, σε συνδυασμό με την εκτεταμένη διαφθορά, στο βάθος η έλλειψη μιας λαϊκής δημοκρατικής πολιτικής δύναμης αντίστασης, που οδηγούν ένα μεγάλο κομμάτι του λαού να στοιχίζεται πίσω από τη "σιβερή" εξουσία ενός τέτοιου κτήνους, όπως γίνεται σε πολλά μέρη του σύγχρονου καπιταλιστικού κόσμου τόσο στο Βορά όσο και στον Νότο.

Όσο για την πραγματική στάση του Ντουτέρτε απέναντι στην εγκληματικότητα, μπορεί κανείς ακόμα να την αντιληφθεί από τα όσα είπε πρόσφατα σχετικά με το βιασμό μιας αυστραλής ιεραποστολού που πιάστηκε όμηρος σε εξέγερση κρατουμένων φυλακής στα 1989. Μιλώντας σε προεκλογική συγκέντρωση, ο επίδοξος πρόεδρος ανακάλεσε το περιστατικό επιδεικνύοντας γι' αυτό μία περιέργα σκωπτική διάθεση: "Θύμωσα που τη βίασαν αλλά ήταν τόσο όμορφη. Σκέφτηκα, ο δήμαρχος θα έπρεπε να την πάρει πρώτος" (abc.net.au, 21/4)!!!

Αυτό το κτήνος που θάπρεπε να πάει στη φυλακή μόνο γι αυτά τα λόγια πάει για πρόεδρος των Φιλιππίνων.

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΕΣ

συνέχεια από τη σελ. 3

Αλλά ακόμα και για τους συνταξιούχους και για τους κρατικούς υπαλλήλους του στενού και ευρύτερου κρατικού τομέα από τους οποίους αποτελείται ένα μέρος των κομματικών τους στρατών, καθόλου δεν νοιάζονται. Αποδειχτεί ότι σε όλες τις κινητοποιήσεις της ψευτοαριστεράς ενάντια στα μνημονιακά μέτρα επί 6 ολόκληρα χρόνια πάντα ο αγώνας τους γινόταν μόνο στα ένα δυο εικοσιτετράωρα πριν από κάθε σχετική ψηφοφορία της Βουλής ή πριν από μια κρίσιμη διαπραγμάτευση της κάθε κυβέρνησης με τους δανειστές και ποτέ δεν υπήρξε και πουθενά μια παρατεταμένη απεργία ενάντια στα μέτρα πείνας, ποτέ ενάντια στην υπερφορολόγηση και ποτέ για να υποστηριχθεί έστω και ένα θετικό μνημονιακό μέτρο διαρθρωτικού τύπου, όπως πχ ενάντια στη φοροδιαφυγή ή ενάντια στην καθυστέρηση έκδοσης των αδειών για νέες επενδύσεις. Αυτό γινόταν ώστε και τα εκάστοτε μέτρα πείνας να ψηφίζονται με σιγουριά και ταυτόχρονα το κίνημα να εντάσσεται στην κυβερνητική διαπραγμάτευση που είχε πάντα ένα και μόνο στόχο: να οξύνει τις εσωτερικές ευρωπαϊκές αντιθέσεις και καθόλου να ελαφρύνει την κατάσταση του λαού. Ο στόχος της πολιτικής διάσπασης της ΕΕ εξυπηρετείται κυρίως με το να απειλείται κάθε φορά πολιτική αστάθεια στη χώρα και έξοδος από το Ευρώ, πράγμα για το οποίο φροντίζει η κάθε κυβέρνηση και κυρίως η κάθε αντιπολίτευση α-

νάμεσα στα άλλα και με το να μετατρέπει το κέντρο της Αθήνας σε σκηνικό λαϊκής εξέγερσης χωρίς να υπάρχει λαϊκή εξέγερση. Γι αυτό το δεύτερο λόγο η κρατική ψευτοαριστερά είχε και έχει πάντα στην ουρά της και ένα στρατό κρατικών ψευτοαναρχικών στους οποίους το διακομματικό πολιτικό καθεστώς παραδίδει το κέντρο της πρωτεύουσας για να έχει η ΕΕ την ψευδαίσθηση της εξέγερσης και οι ίδιοι να αναπαράγουν την ψευδαίσθησή ότι μπορούν να καταστρέφουν το σύστημα. Η φετινή πρωτομαγιά είναι εξ ολοκλήρου αφιερωμένη σε αυτή την κυβερνητική διαπραγμάτευση με τους δανειστές και μάλιστα η μετατόπιση της από την 1η στις 8 του Μάη, μια μέρα πριν το Γιουρογκρούπ τη διευκολύνει αφάνταστα.

Εμείς όχι μόνο από θέση αρχής δεν θα συμμετέχουμε, όπως πάντα, σε μια Πρωτομαγιά κλωτσοσκούφι, αλλά και γιατί είμαστε, όπως όλα τα χρόνια σε ανειρήνευτη σύγκρουση με την πολιτική και ιδεολογική πλατφόρμα της. Αυτή γίνεται υπεραντιδραστική και φασιστική όταν οι διοργανωτές της που τολμάνε να παριστάνουν τους διεθνιστές βγάζουν όλο τους το μένος ενάντια στη δημοκρατική Ευρώπη η οποία είναι μισοδιαλυμένη ακριβώς γιατί οι λαοί της δεν είναι διατεθειμένοι να ενωθούν κάτω από μια ιμπεριαλιστική σημαία. Και αυτό το κάνουν οι διοργανωτές της από αγάπη για τους νεοχιτλερικούς σοσιαλιμπεριαλιστές της Ανατολής και κυρίως για τους ρώσους διαμελιστές και άρπαγες κρατών, που πάνω απ όλα μισούν

την Ενωμένη Ευρώπη και αγαπάνε τους φασίστες και ναζιστές εχθρούς της. Για αυτό δεν έχουν ποτέ ούτε ένα σύνθημα να πουν ενάντια στους ρωσοκινέζους σε όλες αυτές τις συγκεντρώσεις και πορείες τους. Ακόμα και όταν καταγγέλλουν την αμερικάνικη υπερδύναμη-αν και όλο και λιγότερο τελευταία επειδή την έχουν στο πλευρό τους στις αντιευρωπαϊκές εκστρατείες τους- οι πρωτομαγίες των σοσιαλφασιστών, δεν το κάνουν ποτέ όταν αυτή συμπαρατάσσεται με τους ρωσοκινέζους ιμπεριαλιστές στις κοινές τους επιθέσεις ενάντια στις χώρες και στους λαούς του τρίτου κόσμου, όπως γίνεται σήμερα στη Συρία.

Άλλωστε πως μπορεί κανείς να βαδίζει έστω και δυο μέτρα μαζί με ανθρώπους που μισούν τη μισολιπόθυμη αστική δημοκρατία στη χώρα μας όχι γιατί θέλουν την επανάσταση αλλά γιατί ετοιμάζονται να κάνουν φασιστική δικτατορία κλείνοντας τα κανάλια που δεν τους αρέσουν, τιμωρώντας τους δημοσιογράφους που δεν τους αρέσουν, επιβάλλοντας από κοινού με το ΣΥΡΙΖΑ τους ανθρώπους τους στα κρατικά κανάλια και στην εκπαίδευση, ελέγχοντας βήμα-βήμα τη δικαστική εξουσία, και μην κάνοντας ποτέ ζήτημα το φασισμό της εκκλησίας ούτε βέβαια το στρογγυλοκάθισμα των ναζιστών στη Βουλή και την προκλητική ατιμωρησία και νομιμότητά τους.

Οι προδότες είναι ο αρνητικός δάσκαλος της εργατικής τάξης

Στην πραγματικότητα αυτοί οι υποτιθέμενοι εκπρόσωποι των εργατών, αυτοί οι προδότες είναι ο αρνητικός δάσκαλος της εργατικής τάξης. Αρκεί αυτή να κάνει το αντίθετο από ότι κάνουν αυτοί για να βρει το δρόμο της. Δηλαδή:

-Πάλη για την ανάπτυξη εκεί που αυτοί κάνουν σαμποτάζ,

-Πάλη για την επιβίωση των εργοστασίων εκεί που αυτοί τα κλείνουν,

-Πάλη για παραγωγικές επενδύσεις εκεί που αυτοί τις ματαιώνουν,

-Πάλη για εργοστασιακά σωματεία με δημοκρατικό ενωτικό ταξικό συνδικαλισμό εκεί που αυτοί επεμβαίνουν με τα κλαδικά σφραγίδες και τις κομματικές συμμορίες τους σε κάθε χώρο δουλειάς,

-Πάλη για να επεμβαίνουν οι εργάτες μέσα από τη δημοκρατική οργάνωσή τους σε κάθε χώρο δουλειάς και να ασχολούνται με τα ζητήματα της παραγωγής και την οικονομική κατάσταση της επιχείρησης,

-Πάλη για ανθρώπινα μεροκάματα, ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς και ασφάλιση εκεί που αυτοί αφήνουν τους εργαζόμενους να βυθίζονται στα μεγάλα και μικρά κάτεργα και στη μαύρη εργασία.

Και ακόμα πιο πολύ σαν διεθνιστές :

-Πάλη για την πολιτική δημοκρατία ενάντια στο φασισμό, το ναζισμό και το σοσιαλφασισμό σαν προϋπόθεση για κάθε επαναστατική πάλη την ώρα που αυτοί απεχθάνονται κάθε δημοκρατισμό

συνέχεια δίπλα

Μετά την παραίτηση Νταβούτογλου οι ρωσόφιλοι εντός Ε.Ε. τα δίνουν όλα κατά του Ερντογάν

συνέχεια από τη σελ. 16

κεμαλικό εθνικισμό, προσπάθησε, με ό,τι ιδεολογικά υλικά είχε (“Τούρκοι και Κούρδοι είναι αδέρφια, επειδή είναι μουσουλμάνοι”) να δώσει τέλος στην εθνοτική σύγκρουση στα νοτιοανατολικά, δίνοντας δικαιώματα στην κουρδική μειονότητα της Τουρκίας στο γλωσσικό και δίνοντας στο PKK το δικαίωμα να αποπλιστεί και να περάσει στην πολιτική πάλη.

Οι εθνοσοβινιστές, φονιάδες και σοσιαλφασίστες της οργάνωσης αυτής, που είναι μισητή ακόμη και σε πολύ μεγάλο μέρος του κουρδικού πληθυσμού της Τουρκίας, αφού δέχθηκαν την εκκευρία στις αρχές του 2013 την έσπασαν ξαφνικά το καλοκαίρι του 2015 μόλις άρχισε η ανοιχτή σύγκρουση Ρωσίας-Τουρκίας, με τη στημένη δικαιολογία ότι ο Ερντογάν δεν επενέβαινε για να βοηθήσει τους ίδιους και το συριακό παρακλάδι τους (PYD), στη μάχη κατά των τζιχαντιστών του Ισλαμικού Κράτους στη βόρεια Συρία. Ο Ερντογάν είχε αντιπροτείνει τη μεταφορά μέσω Τουρκίας ενόπλων δυνάμεων του αυτόνομου Ιρακινού Κουρδιστάν, των γνωστών Πεσμεργκά, που έχουν καλές σχέσεις με την Τουρκία και τη Δύση, καθώς και Σύρων ανταρτών που πολεμούν πραγματικά τον Άσαντ και το Ισλαμικό Κράτος, ώστε να βοηθηθούν οι Κούρδοι ενάντια στους τζιχαντιστές.

Το PKK-PYD, όμως, μόνο αυτό δεν ήθελε και μόνο η πάλη με τους τζιχαντιστές δεν το ένοιαζε. Κι αυτό γιατί συνεργάζεται με τον Άσαντ και έχει κάνει την εντελώς πρόσκαιρη μάχη που δίνει ενάντια στο Ισλαμικό Κράτος δικαιολογία για να καταλάβει, με τη βοήθεια Ρωσίας - Άσαντ, όσο το δυνατό μεγαλύτερα εδάφη στη βόρεια Συρία και να την κάνει ορμητήριο για αποσχιστικό αγώνα ενάντια στην Τουρκία. Γι’ αυτό δεν ήθελε βοήθεια ούτε από τους μη σοσιαλφασίστες, Ιρακινούς Κούρδους πατριώτες Πεσμεργκά, ούτε από τους Σύρους α-

ντισαντικούς πατριώτες αντάρτες. Γι’ αυτό και έκανε “αξίωμα”, μαζί με τη Ρωσία, την τάχα “αυταπόδεικτη” συνεργασία Ερντογάν - Ισλαμικού Κράτους. Και όλ’ αυτά, ενώ η Τουρκία πλήττεται κάθε τόσο από τους ισλαμοναζήδες του ISIS, που τη χτυπούν από το συριακό έδαφος με όλμους (π.χ. πόλη Κιλίς).

Τώρα λοιπόν η Ε.Ε. ζητάει από την Τουρκία να αλλάξει την αντιτρομοκρατική της νομοθεσία, ενώ η Άγκυρα αντιμετωπίζει, ουσιαστικά ασταμάτητα από το 1984, εθνοαποσχιστική εξέγερση, με αντάλλαγμα την κατάργηση της βίζας για τους Τούρκους πολίτες που θα ταξιδεύουν στην Ε.Ε. από τις 30 Ιουνίου του 2016 και δώθε. Η Τουρκία, από την πλευρά της, δέχτηκε τη γενικά θετική συμφωνία με την Ε.Ε. για το προσφυγικό που ανάσχεσε τις μεταναστευτικές ροές οι οποίες με το δουλεμπορικό και ανοργάνωτο τρόπο που γίνονταν, οδηγούσαν μαθηματικά σε αδιέξοδο και έκρηξη στην καρδιά της Ευρώπης αν συνεχίζονταν αμείωτες. Σε αντάλλαγμα, έλαβε εγγυήσεις και για την κατάργηση της βίζας για τους Τούρκους πολίτες που ταξίδευαν στην Ευρώπη και για σημαντική οικονομική βοήθεια (6 δις.) στους πρόσφυγες της Συρίας που έχουν καταφύγει στην Τουρκία.

Οι δίχως αρχές Ευρωπαίοι φίλοι ή και υποτακτικοί του Πούτιν αρχίζουν τώρα να κάνουν νερά στη βίζα, ζητώντας από τον Ερντογάν να άρει την αντιτρομοκρατική νομοθεσία, δηλαδή στην ουσία να δεχτεί σε συνθήκες πολέμου την ελευθερία πολιτικής δράσης του PKK, και τελικά να αναγνωρίσει ότι το συριακό κουρδικό PYD, εξάρτημα του PKK, είναι αντιISIS δύναμη, όπως του λένε Ρώσοι και Αμερικάνοι. Όμως ώσπου να πέσει ο Νταβούτογλου αυτό δεν το έβάζαν σαν ανυπέβλητο όρο, έλεγαν δηλαδή ότι δεν πειράζει αν από τα 72 μέτρα που πρέπει να πάρει ο Ερντογάν για να πάρει την κατάργηση της βίζας δεν υπάρχει η αλλαγή στον αντιτρομοκρατικό νόμο.

Μόλις όμως ο Νταβούτογλου έπεσε, και μόνο τότε, ο σοσιαλδημοκράτης Σουλτς, πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, και κυρίως ο αρχιπροβοκάτορας ρωσόφιλος Γιούνκερ έβαλαν βέτο στη ευρωτουρκική συμφωνία για το προσφυγικό αν δεν υπήρχε αυτή η αλλαγή. Επίσης, μόνο όταν έπεσε ο Νταβούτογλου και μόνο τότε η Κομισιόν άρχισε να αρνείται και τα χρήματα (τα 6 δις.) για τους πρόσφυγες, λέγοντας ότι δεν πρέπει να δοθούν στην Τουρκία, αλλά στον ΟΗΕ και τις μη κυβερνητικές οργανώσεις. Ουσιαστικά δεν δέχονται να έχει την ευθύνη των προσφύγων το τουρκικό κράτος, αλλά ένα παρακράτος υπό την κυριαρχία του ΟΗΕ, δηλαδή των δύο υπερδυνάμεων, πράγμα που η Τουρκία δεν δέχεται από την ώρα που ως τώρα μόνη της και χωρίς λεφτά από την Ευρώπη φρόντιζε για τη διαβίωση των προσφύγων και είχε οικοδομήσει τους αντίστοιχους μηχανισμούς.

Από αυτήν την ξαφνική αλλαγή στάσης της ηγεσίας της ΕΕ απέναντι στην Τουρκία μπορούμε να καταλάβουμε ότι η υποδοχή πλανητάρχη στο Νταβούτογλου που επεφύλαξαν όλοι οι ηγέτες της ΕΕ για να υπογράψουν μαζί του τη συμφωνία δεν ήταν παρά μια μανούβρα των ρωσόφιλων Μέρκελ, Τουσκ, Γιούνκερ, Ολάντ, Ρέντσι για να δώσουν τεράστιο πολιτικό κύρος στον Νταβούτογλου μέσα στην Τουρκία (ιδιαίτερα με το ζήτημα της κατάργησης βίζας που τόσο πολύ τη θέλει η τουρκική ερντογανική μεσαία αστική τάξη για να κάνει επιχειρηματικά ταξίδια στην Ευρώπη), έτσι ώστε αυτός να βρεθεί σε θέση ισχύος σε μια σύγκρουση με τον Ερντογάν. Τελικά η σύγκρουση μέσα στο κόμμα AKP του Ερντογάν έγινε και σε αυτή τη φάση οι συσχετισμοί αποδείχτηκαν συντριπτικοί υπέρ του τελευταίου.

Περιμένουμε ότι οι πράκτορες και οι φίλοι της Ρωσίας που έχουν χωθεί εδώ και χρόνια και έχουν αρπάξει ηγετικά πόστα στην πολιτικά χαλαρή Ευρώπη θα κλιμακώσουν τις επιθέσεις τους στον όλο

και πιο διπλωματικά απομονωμένο Ερντογάν ώστε να τον ρίξουν από την εξουσία και να παραδώσουν την Τουρκία, αυτή τη χώρα-κλειδί για την ευρωπαϊκή στρατιωτική και ενεργειακή άμυνα, στο χειρότερο εχθρό της Ευρώπης.

Δεν ξέρουμε ακόμα πόσο πολιτικά τυφλή και πόσο παρακμασμένη οικονομικά θα αποδειχτεί η ευρωπαϊκή μονοπωλιακή αστική τάξη για να το κάνει αυτό. Όμως από τη μια οι αντιστάσεις κάποιων κομματιών των ευρωπαϊκών αστικών τάξεων απέναντι στον νεοχιτλερισμό αναγκαστικά θα προκύψουν, όπως έγινε και πριν τον β’ παγκόσμιο πόλεμο απέναντι στον παλιό χιτλερισμό. (Ήδη προχθές ο Σόμιπλε, που έχει μιλήσει τελευταία αρκετά καθαρά για τη ρώσικη απειλή σε δημοσιογραφική ερώτηση για τον Ερντογάν, είπε ότι δεν του αρέσουν όσα λέει “αλλά θα πρέπει να συνεργαστούμε μαζί του”).

Από την άλλη όμως, πράγμα που είναι και το σημαντικότερο, οι λαοί μαθαίνουν κυρίως μέσα από τις προδοσίες των αστικών τους τάξεων. Αυτές οι προδοσίες είναι σήμερα πιο εκτεταμένες και πιο ξεδιάντροπες από όσο στις παραμονές του Β’ παγκόσμιου πολέμου ακριβώς επειδή οι λαοί της Ευρώπης δεν έχουν όπως τότε τα δικά τους, εργατικά και κομμουνιστικά κόμματα και τα λαϊκά αντιφασιστικά μέτωπα για να τις εμποδίζουν ή έστω να τις μετριάσουν. Έχουμε λόγους να πιστεύουμε όμως ότι ακριβώς γι’ αυτό το λόγο θα αρχίσουν οι λαοί σε ένα όχι μακρινό μέλλον να οικοδομούν και να κάνουν μαζικά αυτά τα κόμματα και αυτά τα μέτωπα, αντιδρώντας όχι μόνο και όχι τόσο στην προδοτική πολιτική των αστικών τους τάξεων όσο στην πολιτική των ψευτοαριστερών φασιστών και σοσιαλμπεριαλιστών που τα διέλυσαν.

Μια μεγάλη καταστροφή σχεδόν πάντως γεννάει μια μεγάλη πρόοδο.

Δυναμώνουν τα βασανιστήρια του λαού

συνέχεια από τη σελ. 9

ΕΖ στον Τσίπρα, από τα οποία τα 10 δις θα είναι τώρα και το 1/3 θα είναι από τη Γερμανία, δεν θα πάνε στο ελληνικό βαρέλι δίχως πάτο. Αυτή η δήλωση, που δείχνει είτε τύφλα είτε φτηνό πολιτικαντισμό, φανερώνει το σε πόσο δεινή πολιτική θέση μπορεί να έρθει ένας γενικά ευφυής αστός πολιτικός -που σαν τέτοιος δεν μπορεί να στηρίζεται ούτε στο λαό του ούτε στους άλλους ευρωπαϊκούς λαούς- όταν προσπαθεί να αντιμετωπίσει μια φασιστική υπερδύναμη που έχει αναγάγει σε επιστήμη την τέχνη του να εμφανίζονται σαν φίλος των απανταχού φτωχών, προωθώντας ο ίδιος μέτρα και υπογράφοντας μέτρα που φτωχαίνουν παραπέρα τους φτωχούς και έτσι καλύπτει τον μεγαλύτερο ένοχο της εξαθλίωσής τους.

Πρέπει λοιπόν να περιμένουμε νέους συγκλονισμούς για την Ευρωζώνη με πηγή πάντα το ελληνικό ζήτημα, είτε σκέτο, είτε συνοδευμένο με το προσφυγικό, και με πρώτο θύμα των σχεδιασμών του προβοκάτορα Τσίπρα και των φίλων του ηγετών της αντιπολίτευσης, τον τόσο άσχημα τραυματισμένο ελληνικό λαό. Χωρίς να αιμορραγεί αυτός και να υποφέρει μέσα στην πιο μεγάλη αγωνία η πολιτική του “τραμπούκου ζητιάνου” που ακολουθεί το ελληνικό πολιτικό καθεστώς δεν μπορεί να έχει αποτέλεσμα. Αυτό σημαίνει ότι η επιβίωση του λαού εξαρτάται από την αποκάλυψη και το άμεσο σταμάτημα αυτής της τερατώδους σαδιστικής πολιτικής από ένα μεγάλο δημοκρατικό, εθνοανεξαρτησιακό και ταυτόχρονα φιλοευρωπαϊκό και κατά του παραγωγικού σαμποτάζ κίνημα του ελληνικού λαού.

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΕΣ

συνέχεια από δίπλα

στο όνομα τάχα της επανάστασης,

-Πάλι ενάντια στον ιμπεριαλισμό και στο σοσιαλμπεριαλισμό την ώρα που αυτοί αντιστρατεύονται μόνο το δυτικό ιμπεριαλισμό όχι από την πλευρά των λαών αλλά από την πλευρά του σοσιαλμπεριαλισμού,

-Πάλι για τη δημιουργία παγκόσμιου αντιφασιστικού μετώπου την ώρα που αυτοί δείχνουν σαν κύριο εχθρό το φιλελευθερισμό όχι από την πλευρά των λαών αλλά από την πλευρά του φασισμού, κόντρα στη μαρξιστική και εργατική παράδοση,

-Πάλι ενάντια στον παγκόσμιο πόλεμο που ο ρωσοκινέζικος νεοαζιζιστικός άξονας ετοιμάζει,

-Πάλι για την ειρήνη, την ώρα που αυτοί κάνουν τα πάντα για να επιταχύνουν την προέλαση του νεοαζιζιστικού άξονα

και τον εφιαλτικό πόλεμο που αυτός ετοιμάζει.

Και όλα αυτά καλούμε την εργατική τάξη να τα επιχειρήσει με ένα μακρύ στόχο, που όμως πρέπει να διαπερνάει κάθε βήμα κάθε συνειδητού εργάτη: Να τσακιστεί μέσα από μια σειρά επαναστάσεων που θα συνεχίζονται ακόμα και μέσα στις συνθήκες της σοσιαλιστικής εξουσίας, η καταπίεση και εκμετάλλευση ανθρώπου με οποιαδήποτε ανοιχτή ή ύπουλη μορφή.

Αυτή είναι η εργατική Πρωτομαγιά, οι εργατικές κόκκινες Πρωτομαγιές για τις οποίες δουλεύει και προετοιμάζει το έδαφος ιδεολογικά, πολιτικά και οργανωτικά η Οργάνωση για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ. Έτσι παλεύουμε από το δικό μας πόστο για να σηκωθεί όρθια η ελληνική και η παγκόσμια εργατική τάξη.

Μετά την παραίτηση Νταβούτογλου οι ρωσόφιλοι εντός Ε.Ε. τα δίνουν όλα κατά του Ερντογάν

Η προαναγγελλόμενη παραίτηση του πρωθυπουργού της Τουρκίας Νταβούτογλου από τη θέση του, αλλά και από την προεδρία του κυβερνώντος Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (ΑΚΡ) δημιούργησε νέο κύμα επικρίσεων κατά του Τούρκου προέδρου Ερντογάν.

Ο τελευταίος έχει βρεθεί το τελευταίο διάστημα στο στόχαστρο των πιο ξεσκολισμένων ρωσόφιλων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδικά της κλίμακας που ελέγχει την εξωτερική πολιτική της Ένωσης, με επικεφαλής την “κεντροαριστερή” Μογκερίνι, αλλά και στρατιών αληθινών ή ψεύτικων φιλελεύθερων, που διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους κατά του πρόεδρου της Τουρκίας.

Οι ψευδοδημοκράτες των δύο μέτρων και δύο σταθμών δεν είπαν ούτε μια κουβέντα συμπάθειας προς την Τουρκία όταν εκείνη, υπερασπιζόμενη στο βάθος την εθνική ανεξαρτησία των χωρών τόσο του Τρίτου Κόσμου, όσο και της Ευρώπης, κατέρριψε ρωσικό βομβαρδιστικό αεροσκάφος, αφού οι Ρώσοι παραβίαζαν για πολλοστή φορά τον εναέριο χώρο της μέσω Συρίας τον περασμένο Νοέμβριο. Αντιθέτως οι υποτακτικές στη Ρωσία ευρωπαϊκές ηγεσίες κάλεσαν ουσιαστικά την Τουρκία, όπως έκανε και η ξετσιπωτά ρωσόφιλη προεδρία Ομπάμα της αμερικάνικης υπερδύναμης, να τα φτιάξει όπως - όπως με τον Πούτιν και να μην ανοίγει “αχρειαστά” μέτωπα μαζί του, την ώρα της τάχα “ιερής αντιISIS ενότητας” όλου του ιμπεριαλιστικού κόσμου στη Συρία.

Η Τουρκία και προσωπικά ο Ερντογάν δέχονται πυρά σε όλη τη γραμμή από το ρωσόφιλο κουαρτέτο που κρατάει τα “κλειδιά” της Ε.Ε. (Μέρκελ - Ολάντ - Κάμερον - Ρέντσι και μπαλαντέρ το Γιούνκερ). Οι τελευταίοι σπέρνουν εναγόν του Τούρκου προέδρου την άδικη και βρώμικη κατηγορία ότι στηρίζει το Ισλαμικό Κράτος (ISIS), ρίχνουν στον ίδιο την ευθύνη για την πολεμική σύγκρουση με τους εθνοφασίστες - αποσχιστές του PKK στη νοτιοανατολική Τουρκία, τον ψέγουν που δε θεωρεί αυτόνομη “θετική” δύναμη το επίσης αποσχιστικό συριακό παρακλάδι των PKKδων, PYD, τον χτυπούν επειδή σπρώχνει τη συριακή πατριωτική αντιπολίτευση σε αταλάντευτη γραμμή απέναντι στο σφαγέα Άσαντ, ενώ τον κατηγορούν για δικτάτορα όχι τόσο για πραγματικά αντιδημοκρατικά λάθη που όντως έχει κατά καιρούς κάνει, αλλά κυρίως επειδή τσακίζει δίκαια με συλλήψεις και αποτάξεις το δίκτυο του ισλαμοφασίστα - πραξικοπηματία “ιεροκήρυκα” Γκιουλέν μέσα στην Τουρκία (α-στυνομία, δικαιοσύνη).

Η παραίτηση Νταβούτογλου έριξε φως στο γιατί ξαφνικά όλοι αυτοί οι “φιλελεύθεροι”, που άφησαν ευχαρίστως στον Πούτιν την ανατολική Ουκρανία και την Κριμαία και γενικά δεν έχουν αφήσει διεθνές ζήτημα στο οποίο να μην έχουν πάρει φιλική ή υφεσιακή θέση προς το νεοναζιστικό Άξονα Ρωσίας - Κίνας - Ιράν, αποφάσισαν να φερθούν τόσο “γλυκά” στον Νταβούτογλου σε ό,τι αφορά τη συμφωνία για το προσφυγικό. Έφτασε μάλιστα ο πιο ξεσκολισμένος πράκτορας του Πούτιν μέσα σε καγκελαρία ευρω-

παϊκής χώρας, ο ρωσόδουλος κνίτης Τσίπρας, να πάει στη Σύμνη και να μοιράζει λουλούδια σε δημοσιογράφους μαζί με έναν Νταβούτογλου ο οποίος, τουλάχιστο διακρικτικά, περνούσε τη Ρωσία γενεές δεκατέσσερις, ενώ κατήγγελλε και το PKK-PYD (και σωστά) ως Ρώσους μισοφόρους.

Φαίνεται ότι ο Νταβούτογλου, ο οποίος είχε δείξει τα τελευταία χρόνια επίσης αρκετά σταθερή αντι-Γκιουλέν στάση, γι’ αυτό και επελέγη από τον Ερντογάν ως διάδοχός του στην πρωθυπουργία, εξέφραζε μέσα στην ισλαμοεθνικιστική τάση του ΑΚΡ τις πιο υποχωρητικές προς τον ιμπεριαλισμό και το σοσιαλ-ιμπεριαλισμό, δηλαδή τις πλέον “ρεαλιστικές” (με την αρνητική έννοια του όρου) τάσεις, οι οποίες είτε από συμφέρο είτε από υπολογισμό φοβούνται την - όντως θαρραλέα για χώρα του Τρίτου Κόσμου, έστω και αναπτυσσόμενη οικονομικά - γραμμή σύγκρουσης με πάνω από έναν εχθρούς και μάλιστα με υπερδύναμεις (κυρίως με τη Ρωσία αλλά και σε ένα σημαντικό βαθμό με τις ΗΠΑ) που βάζει μπροστά ο Ερντογάν.

Αυτό φάνηκε α) στη γραμμή του Νταβούτογλου για συμφιλίωση απέναντι στο PKK την ώρα που εκείνο ξεκίνησε τον πόλεμο σπάζοντας την εκεχειρία και μάλιστα φτάνοντας στο να καλύπτει ουσιαστικά τις σφαγές αμάχων που πραγματοποιούν τα παρακλάδια του (“Γεράκια του Κουρδιστάν”), β) στην ουσιαστικά ουδέτερη θέση που έλαβε σε ό,τι αφορά τους ερντογανικούς υπουργούς που ήθελε να σύρει σε δίκη το δίκτυο Γκιουλέν (“ας πάνε να δικαστούν και να αθωωθούν για μη μείνουν σκιές”), γ) στην πρακτική μη τήρηση της δέσμευσης που είχε αναλάβει απέναντι στον Ερντογάν για μετατροπή του πολιτεύματος από προεδρευόμενη σε προεδρική δημοκρατία, την ώρα που με αυτή τη δέσμευση πήρε τη θέση του Ερντογάν στην πρωθυπουργία και εκείνος πήγε στη χωρίς εκτελεστικές αρμοδιότητες προεδρία.

Αυτές τις τάσεις, οι οποίες εκ των πραγμάτων, όπως φάνηκε από τις φιλο-Νταβούτογλου αντιδράσεις των γκιουλενικών, αλλά και του ρωσόφιλου αρχηγού των κεμαλικών, Κιλιντσάρογλου, εξυπηρετούσαν αντικειμενικά την πολιτική αποδυνάμωση της γραμμής του Ερντογάν, επιχείρησαν να εκμεταλλευτούν τόσο ο ύπουλος Ομπάμα, όσο και οι Ευρωπαίοι ασπόνδυλοι ρωσόφιλοι, ρίχνοντας γέφυρες στον “ρεαλιστή” Νταβούτογλου. Εκεί ο Ερντογάν, ο οποίος παραμένει απόλυτα κυρίαρχος στην Εκτελεστική Επιτροπή του ΑΚΡ, ουσιαστικά αφαίρεσε εκτελεστικές αρμοδιότητες από τον επικεφαλής του κόμματος, οδηγώντας τον τελικά σε παραίτηση και από την πρωθυπουργία και από την κοινοπολιτική προεδρία.

Η απύθμενη υποκρισία

Ο Ερντογάν ασφαλώς δεν είναι κανένας δημοκράτης αλλιώς δεν θα είχε τόσα χρόνια συμμαχία με τον ισλαμοφασίστα Γκιουλέν και με το ρώσικο σοσιαλ-ιμπεριαλισμό πριν συγκρουστεί μαζί τους, ούτε θα είχε κάνει για όλα αυτά τα χρόνια αντισημιτική πολιτική και πολιτική ισλαμικής αντίδρασης απέναντι στις γυναίκες, ούτε θα είχε τόσο έντονους ιδεολογικούς δεσμούς με τους αντιδραστικούς Αδελφούς Μουσουλμάνους, οπότε και την αντίστοιχη πολιτική απέναντι στο κράτος του Ισραήλ ή απέναντι στους ομοφυλόφιλους, ούτε θα είχε αναβιώσει για τις ανάγκες του περιφερειακού ηγεμονισμού της τούρκικης αστικής τάξης τα υπολείμματα του οθωμανισμού. Επίσης δεν θα επενέβαινε για να υποστούν διώξεις άνθρωποι που τον εξύβριζαν σε άλλες χώρες (όπως έκανε για τον γερμανό Λαζόπουλο που είναι αλήθεια τον είπε παιδόφιλο και κτηνοβάτη, πράγμα που ωστόσο απαντιέται πολιτικά και όχι με δικαστικές διώξεις όταν πρόκειται για μια ξένη χώρα. Αυτή την ευκαιρία άδραξε η προβοκατόρισα Μέρκελ και προώθησε τις διώξεις για να κάνει τον Ερντογάν εντελώς μισητό στο δημοκρατικό γερμανικό λαό).

Αλλά είναι κυριολεκτικά εξοργιστικό να σκίζει τα ρούχα του ο κάθε φιλελεύθερος ενάντια στον Ερντογάν ακριβώς την ώρα που αυτός έρχεται σε ρήξη με όλους τους παραπάνω ως χθες αρνητικούς του συμμάχους. Δηλαδή όταν έρχεται σε ρήξη με το σκληρό ισλαμοναζισμό και αντισημιτισμό του Γκιουλέν όπου αποφυλακίζει τα θύματα του και ξηλώνει τα δίκτυά του μέσα στο τούρκικο κράτος, ή όταν τα βάζει αμυνόμενος σχεδόν μόνος του στην Ευρώπη με το νεοτσαρισμό και νεοχιτλερισμό της Ρωσίας του Πούτιν όπως αυτός εκδηλώθηκε όχι μόνο στη Συρία αλλά και πριν στην Ουκρανία, όταν συγκρούεται με το βασικό θεωρητικό του νεοοθωμανισμού που είναι ο Νταβούτογλου, όταν επιχειρεί προέγχιση με το Ισραήλ και εισπράττει άρνηση από τον προβοκάτορα ρωσόφιλο Νετανιάχου και, κυρίως, όταν αντιστρατεύεται πάλι μόνος του τον γενοκτόνο Άσαντ στη Συρία και το δικτάτορα Σίσι στην Αίγυπτο όπου αποδείχτηκε ότι οι Αδελφοί Μουσουλμάνοι δεν ήταν το μεγαλύτερο κακό.

Αλλά αυτές οι αντιφάσεις γίνονται κραυγαλέες όταν το πανίσχυρο προπαγανδιστικό ρωσόφιλο απαράτ στην Ευρώπη διαρρηγνύει τα ιμάτιά του για το “δημοκρατισμό” που λείπει από τον Ερντογάν και την κυβέρνησή του, ενώ δεν είχε ποτέ κανένα πρόβλημα όταν πιο παλιά, ο ίδιος, σε συνεργασία με τον Γκιουλέν, ξεπάτωνε τα βάρη εξουσίας των κεμαλικών στο στρατό αλλά και στην πολιτική και, κυρίως, στον Τύπο, με στημένες δικαστικές διώξεις προβοκατίες τύπου Εργκενεκόν και Βαριοπούλας. Τότε οι συντριπτικά περισσότεροι ευρωπαίοι αστοφιλελεύθεροι έβλεπαν “εκδημοκρατισμό” της Τουρκίας μέσω μείωσης του ρόλου του τουρκικού στρατού στη δημόσια ζωή. Τα ίδια έλεγαν εμμέσως και οι κνιτοσυριζαίοι όλου του πλανήτη, που ειρωνεύονταν κάθε κριτι-

κή προς την τότε αντιδραστική, αντιδυτική και ρωσόφιλη γραμμή Ερντογάν (κριτική που έκανε στη χώρα μας μόνο η ΟΑΚΚΕ, <http://www.oakke.gr/na460/tourkia460.htm>, Νέα Ανατολή, Σεπτέμβρης 2010) ως “φλυαρία των πουλημένων στους Αμερικανούς κοσμικών στρατοκρατών”.

Για να μη μιλήσει κανείς - σε ό,τι αφορά τα κνιτοειδή - για την πλήρη ηρωποίηση του αντισημιτικού, φιλοΧαμάς “Καραβιού για τη Γάζα”, στο οποίο ηγούνταν Τούρκοι ακροδεξιοί ισλαμιστές το 2010.

Τον αντιδημοκρατισμό του Ερντογάν τον θυμήθηκαν αντάμα κνίτες και φιλελεύθεροι όταν εκείνος ήρθε σε σύγκρουση με τη Ρωσία πάνω στην Αραβική Άνοιξη. Ο μεν Ερντογάν ήταν σύμφωνος με τη Ρωσία στην πτώση των φιλοδυτικών κοσμικών αστών της Βόρειας Αφρικής και της Μέσης Ανατολής, αλλά ήθελε αυτοί να αντικατασταθούν από το αδελφικό του ρεύμα της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, που είχε δύναμη σε όλες τις χώρες όπου υπήρξαν εξεγέρσεις. Αντίθετα η Ρωσία ήθελε κοινό μέτωπο φιλελεύθερων, κνιτοειδών-τροτσκιστών, ισλαμιστών και αντιδυτικών εθνικιστών ενάντια στους παλιούς φιλοδυτικούς κοσμικούς αστούς και στη συνέχεια δικτατορίες των αντιδυτικών, ρωσόφιλων στρατοκρατών πάνω και σε φιλοδυτικούς και σε ισλαμιστές.

Για να το πούμε με μια κουβέντα με το παράδειγμα της Αιγύπτου, οι Ερντογάν και Πούτιν χτυπούσαν μαζί τους Μουμπάρακ, αλλά ο Ερντογάν ήθελε εξουσίες τύπου Μόρσι, ενώ ο Πούτιν ήθελε δικτατορίες τύπου Σίσι πάνω και στους Μόρσι και στους Μουμπάρακ.

Τότε λοιπόν, λίγο πριν η Ρωσία, με συνεργούς τους Ομπάμα - Ολάντ - Κάμερον - Μέρκελ, ρίξει τον Μόρσι για να φέρει το φιλορώσο φασίστα Σίσι (Ιούλιος 2013), ο ρωσόφιλος Γκιουλέν, προστατευόμενος των Κλίντον - Ομπάμα στις ΗΠΑ, προσπάθησε να κινηθεί πραξικοπηματικά ενάντια στον Ερντογάν εκμεταλλευόμενος ή και στήνοντας εξαρχής το κίνημα της Ταξίμ (Ιούνιος 2013).

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή θυμήθηκαν όλοι οι απερίγραπτοι υποκριτές όλα τα “κακά” του ισλαμοσυντηρητικού ηγέτη της Τουρκίας. Οι συνωμοσίες που έστηνε ο Γκιουλέν στους φιλοδυτικούς κεμαλικούς, σύμφωνα με την κάθε Μογκερίνι, ήταν “δημοκρατική κάθαρση”, ενώ οι ταρινές συνωμοσίες του Γκιουλέν κατά του Ερντογάν, όταν αποκαλύπτονται και τιμωρούνται από τον τελευταίο, σημαίνουν “αυταρχισμό και απομάκρυνση της Τουρκίας από τα δημοκρατικά κεκτημένα”.

Οι ρωσόδουλοι των PKK-PYD και η εξαχρείωση ΗΠΑ - Ε.Ε.

Εκεί που η υποκρισία των αμερικάνων και δυτικοευρωπαίων μονοπωλιστών, ωστόσο, χτυπάει κόκκινα, είναι στο κουρδικό. Ο Ερντογάν, σε αντίθεση με τον

συνέχεια στη σελ. 11

